

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa	WSPÓLCZESNE KONCEPCJE PEDAGOGIKI RESOCJALIZACYJNEJ		
Kierunek	PEDAGOGIKA SPECJALNA		
Poziom studiów	jednolite magisterskie		
Kod		Punktacja ECTS	5
Wydział	Nauk Społecznych	Tryb studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	II	Semestr	3
Język przedmiotu	Polski	Moduł	Moduł przedmiotów z zakresu Pedagogiki resocjalizacyjnej
EFEKTY UCZENIA SIĘ			
Obszary	Efekty przedmiotowe		Odniesienia do efektów kierunkowych
Wiedza	<p>W 1 – zna i rozumie pojęcia: socjalizacja i resocjalizacja, pedagogika resocjalizacyjna, wychowanie resocjalizujące, twórcza resocjalizacja, niedostosowanie społeczne, nieprzystosowanie społeczne, wykołajenie społeczne, zaburzenia w rozwoju społeczno-moralnym</p> <p>W 2 – zna i rozumie polskie szkoły resocjalizacji i ich przedstawicieli, jak również relacje pomiędzy pedagogiką resocjalizacyjną a innymi naukami</p> <p>W 3 – zna i rozumie psychologiczne koncepcje człowieka stanowiące teoretyczne podstawy działalności resocjalizacyjnej,</p> <p>W 4 - zna i rozumie mechanizmy przyczynowo-skutkowe tłumaczące proces niedostosowania społecznego</p>		<p>E.1R.W1.</p> <p>E.2R.W1.</p>
Umiejętności	<p>U 1 - potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki resocjalizacyjnej w celu analizowania i interpretowania problemów wychowawczych</p> <p>U 2 - potrafi posługiwać się poznanymi ujęciami teoretycznymi w celu diagnozowania i prognozowania sytuacji wychowawczych oraz analizowania strategii działań praktycznych w odniesieniu do różnych kontekstów działalności resocjalizacyjnej i profilaktycznej</p>		<p>E.1R.U1.</p> <p>E.2R.U1.</p>

Kompetencje społeczne	<p>K 1 - ma przekonanie o potrzebie, wartości i sensie podejmowania działań pedagogicznych w środowisku społecznym; jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych; wykazuje aktywność i odznacza się wytrwałością</p> <p>K 2 - dostrzega i analizuje problemy moralne i dylematy etyczne związane z pracą resocjalizacyjną i profilaktyczną, poszukuje optymalnych rozwiązań, postępuje zgodnie z zasadami etyki</p> <p>K 3 - odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, kompetentnie projektuje i wykonuje działania pedagogiczne</p>		<p>E.1R.K1.</p> <p>E.1R.K2.</p> <p>E.2R.K1.</p>										
Forma zajęć:	wykład, ćwiczenia												
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy												
Metody prowadzenia ćwiczeń	analiza tekstów, dyskusja, metoda sytuacyjna												
Forma zaliczenia zajęć	<p>Wykład: zaliczenie</p> <p>Ćwiczenia: zaliczenie na ocenę</p>												
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	Projekty grupowe	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne	
	Nie	Tak	Nie	Nie	Nie	Nie	Tak	Tak	Nie	Nie	Nie	Nie	
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)	-	25	-	-	-	-	25	50	-	-		-	
TREŚCI MERYTORYCZNE													
Wymagania wstępne	Posiadanie podstawowej wiedzy z zakresu pedagogiki resocjalizacyjnej.												
Cele przedmiotu	<p>C 1 – Student zapoznaje się z założeniami teoretycznymi i celami stawianymi przez pedagogikę resocjalizacyjną współcześnie, a także w przeszłości (ewolucja resocjalizacji na przestrzeni dziejów).</p> <p>C 2 – Student nabywa umiejętności z zakresu klasyfikowania zaburzeń zachowania osób nieprzystosowanych społecznie, posługując się odpowiednimi teoriami resocjalizacyjnymi i stosując odpowiednią klasyfikację.</p> <p>C 3 – Opanowanie metod bezpośredniego i pośredniego oddziaływania resocjalizującego i samodzielnego formułowania wskazówek metodycznych wynikających z różnych koncepcji teoretycznych.</p>												

Treści merytoryczne przedmiotu	Socjalizacja a różne koncepcje determinacji. Pojęcie resocjalizacji. Pedagogika resocjalizacyjna w ujęciu różnych koncepcji teoretycznych. Cele oddziaływań resocjalizacyjnych. Proces niedostosowania społecznego. Zaburzenia w mechanizmach emocjonalno-popędowych i w rozwoju struktur poznawczych u jednostek niedostosowanych społecznie. Zaburzenia w procesie internalizacji norm społecznych. Wykolejenie jako układ postaw, integracja postaw jednostek wykolejonych społecznie. Proces resocjalizacji a mechanizmy samokontroli, motywacji wewnętrznej, konfliktów wewnętrznych. Fazy oddziaływań resocjalizujących. Wykorzystanie koncepcji społeczno-poznawczej i neuronauk w organizacji procesu resocjalizacji.		
Literatura podstawowa	Mudrecka I. (2015), <i>Proces resocjalizacji w perspektywie dorobku neuronauk</i> , „Resocjalizacja Polska”, nr 10, s. 15-25. Mudrecka I. (2015), <i>Zniekształcenia poznawcze i ich restrukturyzacja w procesie resocjalizacji młodzieży nieprzystosowanej społecznie</i> , „Resocjalizacja Polska”, nr 9, s. 13-25. Mudrecka I. (2017), <i>Wzmacnianie samokontroli jako cel wychowania resocjalizującego</i> , [w:] <i>Teoretyczne i metodyczne aspekty resocjalizacji młodzieży niedostosowanej społecznie</i> , Wydawnictwo Pedagogium, Warszawa, s. 43-56. Mudrecka I. (2017), <i>Wykorzystanie konfliktu motywacyjnego w procesie resocjalizacji</i> , [w:] <i>Współczesne modele i strategie resocjalizacji</i> , (red.) Opora R., Breska R., Jezierska J., Piechowicz M., Warszawa, Diffin, s.161-181 Urban (red.) B., <i>Dewiacje wśród młodzieży. Uwarunkowania i profilaktyka</i> , Kraków 2001. Pytko L.; <i>Pedagogika resocjalizacyjna. Wybrane zagadnienia teoretyczne, diagnostyczne i metodyczne</i> , Warszawa 2005 (i następne). Mudrecka I., <i>Z zagadnień pedagogiki resocjalizacyjnej</i> , Opole 2004. Konopczyński M., <i>Współczesne nurty w resocjalizacji</i> , [w:] <i>Resocjalizacja</i> , t. 1, (red.) B. Urban, S. Stanik, Pedagogium, Warszawa 2008. Malec J., <i>Indeterminizm i determinizm a kara pozbawienia wolności</i> , [w:] <i>Wina – kara – nadzieja – przemiana</i> , (red.) J. Szałański, Łódź-Warszawa-Kalisz 1998. Ostrowska K., <i>Psychologia resocjalizacyjna. W kierunku nowej specjalności</i> , Warszawa 2008		
Literatura uzupełniająca	Opora R., <i>Resocjalizacja: Wychowanie i psychokorekcja nieletnich niedostosowanych społecznie</i> , Kraków 2010. Szczutowska K., <i>Psychospołeczne problemy niedostosowania społecznego</i> , Warszawa 1993.		
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
	Wykład	15	9
	Ćwiczenia	30	18
Udział w innych formach kontaktu bezpośredniego	18	36	
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	10	10
	Przygotowanie prac pisemnych		
	Przygotowanie do ćwiczeń	20	20
	Przygotowanie do egzaminu/kolokwium	20	20
	Wykonanie zadania praktycznego	0	
	Przygotowanie projektu /prezentacji		
Inne	12	12	
Ogólny bilans czasu pracy studenta		125	125
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		5	5
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			

UWAGI: Brak.	Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2019/2020
Koordinator przedmiotu: Dr hab. Irena Mudrecka	Zespół dydaktyczny: Dr hab. Irena Mudrecka

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa	PROFILAKTYKA NIEDOSTOSOWANIA SPOŁECZNEGO		
Kierunek	PEDAGOGIKA SPECJALNA		
Poziom studiów	jednolite magisterskie		
Kod		Punkcja ECTS	5
Wydział	Nauk Społecznych	Tryb studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	II	Semestr	3
Język przedmiotu	Polski	Moduł	Moduł przedmiotów z zakresu Pedagogiki resocjalizacyjnej
EFEKTY UCZENIA SIĘ			
Obszary	Efekty przedmiotowe		Odniesienia do efektów kierunkowych
Wiedza	<p>W 1 – Student zna podstawowe zasady profilaktyki problemowej, w tym ma wiedzę o poziomach profilaktyki, w szczególności pozwalającą na udział w konstruowaniu szkolnego programu profilaktyki.</p> <p>W 2 – Zna efektywne strategie profilaktyczne wg systemu Hansena umożliwiające właściwą selekcję narzędzi profilaktycznych.</p> <p>W 3 – Ma wiedzę na temat typowej struktury czynników ryzyka i czynników chroniących oraz rezyliencji w odniesieniu do środowiska rodzinnego, lokalnego i szkolnego.</p>		<p>E.1R.W3</p> <p>E.2R.W2</p>
Umiejętności	<p>U 1 - Umie właściwie kwalifikować grupy z punktu widzenia poziomów profilaktyki oraz unikać błędów profilaktycznych.</p> <p>U 2 - Posiada umiejętność docierania do wartościowych scenariuszy interwencji profilaktycznych (programów) i zrozumienie ich struktury oraz elementarną umiejętność prowadzenia prostych działań profilaktycznych wg scenariusza.</p> <p>U 3 – Posiada umiejętność jasnego formułowania swojego zdania na tematy związane z profilaktyką nieprzystosowania społecznego</p>		<p>E.1R.U3</p> <p>E.2R.U2</p>

Kompetencje społeczne	K 1 - Ma motywację do przyjęcia stylu życia wolnego do ryzykownych zachowań, unikanie ich. K 2 - Ma świadomość istnienia czynników ryzyka obecnych w środowisku społecznym, zwłaszcza w środowisku szkolnym K 3 – Odpowiedzialnie podchodzi do swoich zadań i obowiązków, przestrzega zasad etycznych							E.2R.K1 E.2R.K3. E.2R.K4				
Forma zajęć:	wykład, ćwiczenia											
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy											
Metody prowadzenia ćwiczeń	analiza tekstów, dyskusja, metoda sytuacyjna											
Forma zaliczenia zajęć	Wykład: zaliczenie Ćwiczenia: zaliczenie na ocenę											
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	Projekty grupowe	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne
	Nie	Tak	Nie	Nie	Nie	Nie	Tak	Tak	Nie	Nie	Nie	Nie
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)	-	25	-	-	-	-	25	50	-	-	-	-
TREŚCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne	Brak											
Cele przedmiotu	C 1 – Przekazanie podstawowej wiedzy o nowoczesnych formach oddziaływań profilaktycznych skierowanych na zapobieganie zjawisku nieprzystosowania społecznego C 2 – Motywowanie do ukształtowania u studentów postaw i stylu życia sprzyjających skutecznej profilaktyce C 3 - Praktyczne zapoznanie ze scenariuszami programów profilaktycznych oraz uzyskanie dostępu do współczesnych narzędzi profilaktycznych z zakresu profilaktyki problemowej (programów profilaktycznych). C 4 - Ułatwienie konstruowania nowoczesnego i skutecznego szkolnego programu profilaktyki nieprzystosowania społecznego oraz umożliwienie korzystania ze współczesnych form działań profilaktycznych w szerokim spektrum problemów społecznych. C 5 - Przestrzeganie standardów programów profilaktycznych w pracy resocjalizacyjnej											

Treści merytoryczne przedmiotu	Rodzaje i poziomy profilaktyk. Zachowania ryzykowne w szkole: problem przemocy rówieśniczej. Socjoekologiczne ujęcie genezy przemocy. Życie szkoły jako potencjalne źródło zachowań ryzykownych. Obecność jako czynnik chroniący. Sposoby wzmacniania rezyliencji w warunkach szkolnych. Praca z uczniem trudnym - analiza wybranych zagadnień. Międzygeneracyjna transmisja uzależnienia. Jak jej przeciwdziałać? Treningi umiejętności społecznych. Konstrukcja szkolnego programu profilaktyki - rozwijanie kompetencji. Elementy strukturalne programu "ARS..." na tle wiedzy o skuteczności działań profilaktycznych. Analiza wybranych przykładów programów profilaktycznych.		
Literatura podstawowa	1. K. Wojcieszek, Program profilaktyczny „Korekta”, Warszawa 1999 2. A. Karasowska, Jak wychowywać i uczyć dzieci z zaburzeniami zachowania, Warszawa 2006 3. K. Wojcieszek, Wygrać życie. Szkolny program profilaktyki, Kraków 2002 4. K. Wojcieszek, Materiały do programu "ARS...", Warszawa 2014 5. J. Szymańska, Programy profilaktyczne. Podstawy profesjonalnej psychoprofilaktyki, Warszawa 2012 6. S. Grzelak, Profilaktyka ryzykownych zachowań seksualnych młodzieży. Aktualny stan badań na świecie i w Polsce, Kraków 2006		
Literatura uzupełniająca	1. J. Moczydłowska, I. Pełczyńska, Profilaktyka w szkole dla młodzieży niedostosowanej społecznie, Warszawa 2016 2. Z. Gaś, Profilaktyka w szkole, Warszawa 2006 3. strony internetowe PARPA, ORE,		
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
	Wykład	15	9
	Ćwiczenia	30	18
	Udział w innych formach kontaktu bezpośredniego	18	36
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	10	10
	Przygotowanie prac pisemnych		
	Przygotowanie do ćwiczeń	20	20
	Przygotowanie do egzaminu/kolokwium	20	20
	Wykonanie zadania praktycznego	0	
	Przygotowanie projektu /prezentacji		
	Inne	12	12
Ogólny bilans czasu pracy studenta		125	125
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		5	5
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI: Brak.		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2019/2020	
Koordinator przedmiotu: Dr Katarzyna Jarosz		Zespół dydaktyczny: Dr Katarzyna Jarosz	

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa	DIAGNOSTYKA PEDAGOGICZNA W WYCHOWANIU RESOCJALIZUJĄCYM		
Kierunek	PEDAGOGIKA SPECJALNA		
Poziom studiów	jednolite magisterskie		
Kod		Punktacja ECTS	5
Wydział	Nauk Społecznych	Tryb studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	III	Semestr	4
Język przedmiotu	polski	Moduł	Moduł przedmiotów z zakresu Pedagogiki resocjalizacyjnej
EFEKTY UCZENIA SIĘ			
Obszary	Efekty przedmiotowe		Odniesienia do efektów kierunkowych
Wiedza	W 1 – Student zna i rozumie diagnozę deficytów, diagnozę potencjałów i modele diagnostyczne W 2 – zna i rozumie podstawowe mechanizmy prowadzące do zaburzeń w zachowaniu W 3 – zna i rozumie związku przyczynowo-skutkowe pomiędzy wychowaniem dziecka w rodzinie a rozwojem osobowości wychowanka		E.1R.W2
Umiejętności	U 1 - Student potrafi analizować i stosować diagnozę psychopedagogiczną, diagnozę deficytów i potencjałów U 2 - potrafi konstruować pisemną formę diagnozy indywidualnego przypadku U 3 - ma umiejętność diagnozowania własnych umiejętności niezbędnych w procesie diagnostycznym i słabych stron w tym zakresie		E.1R.U2
Kompetencje społeczne	K 1 - Student przestrzega zasad etycznych w procesie diagnostycznym K 2 – posiada postawę akceptującą wobec wychowanka K 3 – respektuje prawa wychowanka w procesie diagnostycznym		E.1R.K1 E.1R.K2 E.2R.K1
Forma zajęć:	wykład, ćwiczenia		
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy, wykład konwersatoryjny		
Metody prowadzenia ćwiczeń	analiza tekstów, dyskusja, metoda przypadków, metody eksponujące		

Forma zaliczenia zajęć	Wykład: zaliczenie Ćwiczenia: zaliczenie na ocenę											
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	Projekty grupowe	E ustny	Egzamin pisemny	Inne
				X				X				
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)				60				40				
TREŚCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne												
Cele przedmiotu	C 1 – Poznanie zasad formułowania trafnej i rzetelnej diagnozy C 2 – Poznanie i rozumienie podstawowych pojęć z zakresu diagnostyki pedagogicznej C 3 - Nabycie umiejętności unikania błędów diagnostycznych											
Treści merytoryczne przedmiotu	Wykłady Ogólne założenia metodologiczne procesu diagnozowania w resocjalizacji, Podmiotowe i przedmiotowe uwarunkowania procesu diagnostycznego, Płaszczyzny, sfery i obszary diagnozy resocjalizacyjnej, Zasady diagnozy resocjalizacyjnej, Podstawowe metody, techniki i narzędzia stosowane w diagnozie resocjalizacyjnej Ćwiczenia Diagnoza deficytów i diagnoza potencjałów, Diagnoza indywidualnych przypadków, Diagnoza błędów wychowawczych rodziców i wychowawców, Praca nad opracowaniem diagnozy indywidualnego przypadku											
Literatura podstawowa	Wysocka E. (2015). <i>Diagnoza pozytywna w resocjalizacji. Model teoretyczny i metodologiczny</i> , Katowice. Wysocka E. (2008). <i>Diagnoza w resocjalizacji</i> . Warszawa, Wyd. PWN Mudrecka I. (2014), <i>Przemoc jako efekt deficytów w zakresie samokontroli procesów umysłowych</i> , [w:] „Reaguj! Nie toleruj!” – Wybrane aspekty bezpieczeństwa, (red.) I. Klonowska, K. Szafrąńska, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych Departament Porządku Publicznego, Warszawa, s. 36-46. Mudrecka I. (2014), <i>Potrzeba i możliwości budzenia nadziei u niedostosowanych społecznie w świetle koncepcji poznawczej</i> , „Resocjalizacja Polska”, nr 7, s. 59-70. Mudrecka I. (2014), <i>Psychopatia versus osobowość dys socjalna, osobowość antyspołeczna - z perspektywy teorii i praktyki resocjalizacyjnej</i> , [w:] <i>Socialia 2014. Aktualne problemy prewencji socialnopatologicznych javov a jej profesjonalizacie</i> , (red.) J. Hroncova, Univerzita Mateja Bela, Pedagogicka Fakulta, Bańska Bystrica, s. 304-313. ISBN 978-80-557-0808-9											
Literatura uzupełniająca	Mudrecka I., (2012) <i>Czynniki ryzyka wejścia młodzieży w konflikt z prawem</i> , [w:] <i>Pedagogika resocjalizacyjna wobec współczesnych zagrożeń</i> , red. Z. Bartkowicz, A. Węgliński, Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie, Lublin, s. 265-282. ISBN 978-83-7784-299-7 Mudrecka I. (2009), <i>Zaburzenia w zachowaniu a poczucie odpowiedzialności nieletnich</i> , [w:] <i>Antyspołeczność. Diagnoza – Profilaktyka – Interwencja</i> , (red.) Z. Bartkowicz, J. Rejman, Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa im. Prof. Stanisława Tarnowskiego, Tarnobrzeg, s. 127-148											
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)												
Liczba godzin w kontakcie	Rodzaj aktywności						Studia stacjonarne			Studia niestacjonarne		

z prowadzącymi	Wykład	15	9
	Ćwiczenia / konwersatorium / seminarium	30	18
	Udział w innych formach kontaktu bezpośredniego	18	36
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	10	10
	Przygotowanie prac pisemnych		
	Przygotowanie do ćwiczeń	20	20
	Przygotowanie do egzaminu	20	20
	Wykonanie zadania praktycznego	0	
	Przygotowanie projektu /prezentacji		
	Inne	12	12
Ogólny bilans czasu pracy studenta		125	125
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		5	5
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI:		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2019/2020	
Koordynator przedmiotu: Dr hab. Irena Mudrecka		Zespół dydaktyczny: Dr hab. Irena Mudrecka	

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa	PRAWNE PODSTAWY RESOCJALIZACJI		
Kierunek	PEDAGOGIKA SPECJALNA		
Poziom studiów	jednolite magisterskie		
Kod		Punkcja ECTS	5
Wydział	Nauk Społecznych	Tryb studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	III	Semestr	4
Język przedmiotu	Polski	Moduł	Moduł przedmiotów z zakresu Pedagogiki resocjalizacyjnej
EFEKTY UCZENIA SIĘ			
Obszary	Efekty przedmiotowe		Odniesienia do efektów kierunkowych
Wiedza	W 1 – student zna i rozumie przepisy prawne regulujące postępowanie z nieletnimi i dorosłymi przestępcami W 2 – student zna i rozumie pojęcia i terminologię prawną obowiązującą w uregulowaniach prawnych W 3 – student zna i rozumie funkcjonowanie praw człowieka, obywatela, w tym nieletniego przestępcy w świetle prawa polskiego i międzynarodowego		E.1R.W4
Umiejętności	U 1 – student potrafi docierać do właściwych uregulowań prawnych i je trafnie interpretować. U 2 – student potrafi analizować prawne uwarunkowania procesu resocjalizacji. U 3 – student potrafi wykorzystywać podstawy kryminologii i wiktymologii w pracy z młodzieżą		E.1R.U5
Kompetencje społeczne	K 1 – student ma dużą świadomość prawną i rozumie potrzebę uświadamiania prawnego dzieci i młodzieży. K 2 – student ma dużą świadomość znaczenia profesjonalizmu i zasad przestrzegania etyki zawodowej pedagoga specjalnego. K 3 – student odznacza się odpowiedzialnością za własne przygotowanie do pracy i podejmowane decyzje		E.1R.K1 E.1R.K2
Forma zajęć:	wykład, ćwiczenia		
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy		

Metody prowadzenia ćwiczeń	analiza tekstów, dyskusja (związana z wykładem, wielokrotna, "burza mózgów"), metoda sytuacyjna											
Forma zaliczenia zajęć	Wykład: zaliczenie Ćwiczenia: zaliczenie na ocenę											
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	Projekty grupowe	E uszny	Egzamin pisemny	Inne
	Nie	Tak	Nie	Nie	Nie	Nie	Tak	Tak	Nie	Nie	Nie	Nie
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)	-	50	-	-	-	-	10	40	-	-		-
TREŚCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne	Posiadanie podstawowej wiedzy z zakresu pedagogiki resocjalizacyjnej.											
Cele przedmiotu	<p>C 1 – Student zapoznaje się z elementarną kodyfikacją prawną stosowaną w resocjalizacji; potrafi odnaleźć sens i zależności między ich funkcjonowaniem, a praktycznym działaniem pedagoga.</p> <p>C 2 – Student poznaje społeczne aspekty warunkujące proces resocjalizacji; potrafi odnaleźć sens i zależności między ich występowaniem, a praktycznym działaniem pedagoga.</p> <p>C 3 – Opanowanie metod bezpośredniego i pośredniego oddziaływania resocjalizującego i samodzielnego formułowania wskazówek metodycznych wynikających zarówno z przepisów prawa, jak i uwarunkowań społecznych.</p>											
Treści merytoryczne przedmiotu	<p>Wykład: Filozoficzne, antropologiczne, pedagogiczne i prawne koncepcje i teorie „kary”, Definicje „kary”, Rodzaje „kar”, Kodeks karny i kodeks karny wykonawczy, założenia, funkcje, regulacje, Kodeks rodzinny i opiekuńczy, Ustawa o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich, Regulacje prawne instytucji i placówek resocjalizacyjnych dla nieletnich, Akty prawne obowiązujące w zakładach karnych i placówkach resocjalizacyjnych dla nieletnich.</p> <p>Ćwiczenia: Probacja w polskim systemie karnym, Mediacje sądowe w sytuacjach kryzysowych, Polityka państwa w zakresie zapobiegania przestępczości i kształtowania systemu resocjalizacji. Znaczenie wartości i norm społecznych w aspekcie wzrostu przestępczości, Podstawy kryminologii z elementami wiktymologii.</p>											
Literatura podstawowa	<p><i>Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 roku, Kodeks karny wykonawczy (Dz. U., Nr 90, poz. 557 z późn. zm.).</i></p> <p><i>Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 21 grudnia 2016 roku w sprawie regulaminu organizacyjno-porządkowego wykonywania kary pozbawienia wolności (Dz.U. 2016 poz. 2231).</i></p> <p>Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz.U. 1982 nr 35 poz. 228).</p> <p>Stańdo-Kawecka B., <i>Prawne podstawy resocjalizacji</i>, Kraków 2000.</p> <p>Ciosek M., <i>Psychologia sądowa i penitencjarna</i>, Warszawa 2001.</p> <p>Machel H., <i>Więzienie jako instytucja karna i resocjalizacyjna</i>, Gdańsk 2003.</p>											

Literatura uzupełniająca	<p>Szczutowska K., <i>Psychospołeczne problemy niedostosowania społecznego</i>, Warszawa 1993. <i>Ustawa z dnia 9 kwietnia 2010 roku o Służbie Więziennej</i> (Dz. U., Nr 79, poz. 523). Borowski R., Wysocki D., <i>Instytucje wychowania resocjalizującego</i>, Płock 2001. Ciosek M., <i>Zakład karny jako instytucja resocjalizacyjna</i>, [w:] Urban B., Stanik J. M. (red.), <i>Resocjalizacja. Teoria i praktyka pedagogiczna</i>, tom I, Warszawa 2007. Machel H., <i>Sens i bezsens resocjalizacji penitencjarnej – casus polski</i>, Kraków 2008.</p>		
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
	Wykład	15	9
	Ćwiczenia	30	18
	Udział w innych formach kontaktu bezpośredniego	18	36
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	10	10
	Przygotowanie prac pisemnych		
	Przygotowanie do ćwiczeń	20	20
	Przygotowanie do egzaminu/kolokwium	20	20
	Wykonanie zadania praktycznego	0	
	Przygotowanie projektu /prezentacji		
	Inne	12	12
Ogólny bilans czasu pracy studenta		125	125
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		5	5
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI: Brak.		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2019/2020	
Koordinator przedmiotu:		Zespół dydaktyczny: Pracownik Instytutu Prawa	

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa	RESOCJALIZACJA W ŚRODOWISKU OTWARTYM		
Kierunek	PEDAGOGIKA SPECJALNA		
Poziom studiów	jednolite magisterskie		
Kod		Punktacja ECTS	5
Wydział	Nauk Społecznych	Tryb studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	IV	Semestr	7
Język przedmiotu	Polski	Moduł	Moduł przedmiotów z zakresu Pedagogiki resocjalizacyjnej
EFEKTY UCZENIA SIĘ			
Obszary	Efekty przedmiotowe		Odniesienia do efektów kierunkowych
Wiedza	W 1 – Student zna specyfikę środowiska otwartego z uwzględnieniem występujących problemów społecznych. W 2 – zna strukturę procesu resocjalizacyjnego w środowisku otwartym W 3 – zna podmioty realizujące działania resocjalizacyjne w środowisku otwartym		E.1R.W4
Umiejętności	U 1 - Student posiada umiejętność diagnozowania środowiska otwartego U 2 – potrafi właściwie reagować w sytuacji dostrzeżenia zachowań problemowych U 3 – potrafi projektować działania rozwiązujące różnorodne stany kryzysowe.		E.1R.U4 E.2R.U2 E.2R.U2
Kompetencje społeczne	K 1 – jest wrażliwy na problemy społeczne i potrafi współpracować ze środowiskiem lokalnym, szkolnym i rodzinnym wychowanka K 2 - prezentuje postawę zaangażowania i kreatywności K 3 - wnikliwie i empatycznie diagnozuje problemy społeczne, czuje się odpowiedzialny za ich rozwiązanie		E.1R.K2 E.2R.K1 E.2R.K4
Forma zajęć:	Wykład, ćwiczenia		

Metody prowadzenia wykładów	Wykład problemowy, wykład z prezentacją											
Metody prowadzenia ćwiczeń	analiza tekstów, dyskusja, metoda przypadków											
Forma zaliczenia zajęć	Wykład zaliczenie Ćwiczenia: zaliczenie na ocenę											
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	Projekty grupowe	E ustny	Egzamin pisemny	Inne
		X						X				
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)		50						50				
TREŚCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne												
Cele przedmiotu	C 1 – zapoznanie studentów z systemem resocjalizacji w środowisku otwartym, C 2 – poznanie znaczenia środowiska lokalnego w procesie inkluzji społecznej nieletnich i dorosłych przestępców C 3 – poznanie metod pracy w środowisku otwartym											
Treści merytoryczne przedmiotu	Wykłady Rola i zadania pedagoga resocjalizacyjnego w środowisku otwartym Rola i zadania pedagoga ulicy Streetworking jako metoda oddziaływań resocjalizacyjnych Profilaktyka społeczna Profilaktyka nieprzystosowania społecznego Rola pedagoga resocjalizacyjnego w systemie profilaktyki uzależnień Ćwiczenia: Zawód kuratora sądowego – unormowania prawne, kodeks etyki zawodowej Metody pracy kuratora sądowego Zasady pracy kuratora sądowego Ochotnicze Hufce Pracy w systemie resocjalizacji Organizowanie systemu profilaktyki społecznej w środowisku lokalnym Pomoc rodzinie i poradnictwo wychowawczo-resocjalizacyjne Współpraca z organizacjami pozarządowymi											

Literatura podstawowa	<p>Węgliński A., Kuziora G., W poszukiwaniu wychowującej kurateli, Wyd. UMCS, Lublin 2016.</p> <p>Hanulewicz M., Profilaktyka społeczna w środowisku otwartym: konteksty krajowe i zagraniczne, Wyd. Instytut Śląski, Opole 2007.</p> <p>Kozaczuk F. (red.), Optymalizacja oddziaływań resocjalizacyjnych w Polsce i w niektórych krajach europejskich, Wydawnictwo Uniwersytetu Rzeszowskiego, Rzeszów 2006.</p> <p>Pospiszyl I., Konopczyński M., Resocjalizacja – w stronę środowiska otwartego, Warszawa 2007.</p> <p>Urban. B., Profilaktyka społeczna i resocjalizacja młodzieży w środowisku otwartym. Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków 2007.</p> <p>Bielecka E. (red.):, Streetworking. Teoria i praktyka, Warszawa 2005.</p> <p>Cueff D., Dziecko na ulicy, przewodnik metodologiczny dla pedagogów ulicy: praca w środowisku otwartym – dokument PDF</p>		
Literatura uzupełniająca	<p>Kozaczuk F., Urban B. (red.), Profilaktyka i resocjalizacja młodzieży, Rzeszów 2001.</p> <p>Michel M., Streetworking. Aspekty teoretyczne i praktyczne, Kraków 2011.</p> <p>Misztal M. (2013), Lokalny system profilaktyki społecznej i resocjalizacji nieletnich, Pedagogium, Wyższa Szkoła Nauk Społecznych</p> <p>Paszkiwicz A., Podmiotowe traktowanie wychowanka w pracy rodzinnego kuratora sądowego, Norbertinum, Lublin 2006.</p>		
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
	Wykład	15	9
	Ćwiczenia / konwersatorium / seminarium	30	18
	Udział w innych formach kontaktu bezpośredniego	18	36
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	10	10
	Przygotowanie prac pisemnych		
	Przygotowanie do ćwiczeń	20	20
	Przygotowanie do egzaminu	20	20
	Wykonanie zadania praktycznego	0	
	Przygotowanie projektu /prezentacji		
	Inne	12	12
Ogólny bilans czasu pracy studenta		125	125
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		5	5
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI:		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2019/2020	
Koordynator przedmiotu: Dr Katarzyna Jarosz		Zespół dydaktyczny: Dr Katarzyna Jarosz	

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa	EDUKACJA UCZNIÓW NIEDOSTOSOWANYCH SPOŁECZNIE		
Kierunek	PEDAGOGIKA-SPECJALNA		
Poziom studiów	jednolite magisterskie		
Kod		Punktacja ECTS	5
Wydział	Nauk Społecznych	Tryb studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	III	Semestr	5
Język przedmiotu	polski	Moduł	Moduł przedmiotów z zakresu Pedagogiki resocjalizacyjnej
EFEKTY UCZENIA SIĘ			
Obszary	Efekty przedmiotowe		Odniesienia do efektów kierunkowych
Wiedza	<p>W 1 – Zna współczesne teorie i koncepcje dotyczące wychowania, uczenia się i nauczania w obszarze pedagogiki resocjalizacyjnej.</p> <p>W 2 – Wie jakie metody nauczania są wskazane w pracy z uczniem zagrożonym niedostosowaniem i niedostosowanym społecznie.</p> <p>W 3 – Zna zasady i możliwości edukacji inkluzyjnej.</p>		<p>E.1R.W4</p> <p>E.2R.W1</p>
Umiejętności	<p>U 1 – Potrafi określić poziom wiedzy i umiejętności ucznia zagrożonego niedostosowaniem i niedostosowanego społecznie.</p> <p>U 2 – Potrafi zaplanować, zrealizować i poddać ewaluacji program wsparcia edukacyjnego ucznia zagrożonego niedostosowaniem i niedostosowanego społecznie.</p> <p>U 3 – Stosuje odpowiednie treści i metody nauczania ucznia zagrożonego niedostosowaniem i niedostosowanego społecznie.</p>		<p>E.1R.U4</p> <p>E.2R.U1</p>

Kompetencje społeczne	<p>K 1 - Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności z zakresu studiowanego przedmiotu.</p> <p>K 2 - Jest gotowy do podejmowania indywidualnych i zespołowych działań na rzecz podnoszenia jakości pracy instytucji resocjalizacyjnej w zakresie edukacji.</p> <p>K 3 - wykazuje zaangażowane podejście w zakresie nauczania i wychowania, wspierania, terapii, rehabilitacji, resocjalizacji i innych działań realizowanych w przedszkolach i szkołach podstawowych oraz placówkach pozaszkolnych.</p>											<p>E.1R.K1</p> <p>E.1R.K2</p> <p>E.2R.K4</p>
Forma zajęć:	wykład, ćwiczenia											
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną											
Metody prowadzenia ćwiczeń	analiza tekstów, dyskusja, metoda przypadków, metoda sytuacyjna, metoda projektu											
Forma zaliczenia zajęć	<p>Wykład: zaliczenie</p> <p>Ćwiczenia: zaliczenie na ocenę</p>											
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	Projekty grupowe	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne
	X			X	X		X	X	X			
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)	15%			20%	20%		20%	25%	10%			
TREŚCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne	Posiadanie podstawowej wiedzy z zakresu przedmiotów: pedagogika ogólna, pedagogika społeczna											
Cele przedmiotu	<p>C 1 – Zapoznanie ze współczesnymi teoriami i koncepcjami dotyczącymi wychowania, uczenia się i nauczania w obszarze pedagogiki resocjalizacyjnej.</p> <p>C 2 – Wyposażenie studenta w narzędzia niezbędne do realizacji edukacji w placówkach resocjalizacyjnych.</p> <p>C 3 – Podniesienie wiedzy i umiejętności studenta w zakresie pedagogiki resocjalizacyjnej w edukacji inkluzyjnej i instytucjonalnej resocjalizacji.</p>											

<p style="text-align: center;">Treści merytoryczne przedmiotu</p>	<p>Wykład:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Prakseologiczny charakter pedagogiki resocjalizacyjnej 2. Resocjalizacja w edukacji inkluzyjnej. 3. Współczesne koncepcje dotyczące edukacji jednostek niedostosowanych społecznie 4. Przygotowanie wychowanków do samodzielnego funkcjonowania w środowisku poprzez efektywne kształcenie. 5. Działania edukacyjne w procesie resocjalizacji nieletnich, 6. Efektywność działań opiekuńczo-wychowawczych i edukacyjnych prowadzonych wobec nieletnich. 7. Formy edukacji a działania resocjalizacyjne. <p>Ćwiczenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Umiejętność rozwiązywania problemów oraz oszacowania, jakich umiejętności potrzebuje uczeń (nie poleganie jedynie na standardowym programie nauczania). 2. Wykorzystanie indywidualnych zainteresowań dzieci oraz ich wewnętrznej motywacji do osiągania celów edukacyjnych. 3. Indywidualne i zespołowe działania na rzecz podnoszenia jakości pracy instytucji resocjalizacyjnej w zakresie edukacji i rozwoju zawodowego. 4. Aktywizujące metody w edukacji osób zagrożonych niedostosowaniem, niedostosowanych społecznie, nieletnich. 5. Edukacja drogą dochodzenia do reintegracji społecznej osoby wykluczonej. 6. Nauka oraz systematyczne uczęszczanie do szkoły dzieci i młodzieży w wieku 12–18 lat. Bariery i możliwości. 7. Szkoła w instytucji resocjalizacyjnej: funkcje, reguły a realizacja szkoły masowej. 8. Metody twórczej resocjalizacji w praktyce placówek edukacyjnych 		
<p style="text-align: center;">Literatura podstawowa</p>	<p>Konopczyński M., Metody twórczej resocjalizacji, PWN, Warszawa 2008.</p> <p>Pytka L., Pedagogika resocjalizacyjna, Warszawa, 2000, APS</p> <p>Urban B., Zachowania dewiacyjne młodzieży w interakcjach rówieśniczych., Kraków, 2005, UJ</p> <p>Zacharuk T., Edukacja inkluzyjna szansą dla uczniów nieprzystosowanych społecznie. W: Tożsamość osobowa dewiantów a ich reintegracja społeczna / red. nauk. Anna Kieszkowska. - Kraków : Oficyna Wydaw. "Impuls", 2011. - S. 431-438</p>		
<p style="text-align: center;">Literatura uzupełniająca</p>	<p>Zinkiewicz B., Płynność granic normy w rzeczywistości ponowoczesnej refleksje pedagogiczne, (w:) Konteksty wychowania i edukacji a kształcenie nauczycieli w rzeczywistości ponowoczesnej, (red.) J. Aksamian i J. Pułka, Kraków, 2012, KA</p> <p>Florczykiewicz J., Sztuka w resocjalizacji - terapeutyczne aspekty twórczości plastycznej // W: Resocjalizacja : zagadnienia prawne, społeczne i metodyczne, (red.) A. Jaworska, Kraków, "Impuls", 2009, s. 271-285</p> <p>SKUTEKZNA resocjalizacja : doświadczenia i propozycje, (red.) Z. Bartkiewicz, A. Węgliński, Lublin, Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej, 2008.</p>		
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
<p>Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi</p>	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
	Wykład	15	9
	Ćwiczenia	30	18
	Udział w innych formach kontaktu bezpośredniego	18	36
<p>Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z</p>	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	10	10
	Przygotowanie prac pisemnych		

prowadzącymi	Przygotowanie do ćwiczeń	20	20
	Przygotowanie do egzaminu		
	Wykonanie zadania praktycznego	20	20
	Przygotowanie projektu /prezentacji		
	Inne	12	12
Ogólny bilans czasu pracy studenta		125	125
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		5	5
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI:		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2019/2020	
Koordynator przedmiotu: Dr Irena Koszyk		Zespół dydaktyczny: Dr Irena Koszyk	

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa	PEDAGOGICZNE ASPEKTY PRACY PENITENCJARNEJ		
Kierunek	PEDAGOGIKA SPECJALNA		
Poziom studiów	jednolite magisterskie		
Kod		Punktacja ECTS	5
Wydział	Nauk Społecznych	Tryb studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	IV	Semestr	8
Język przedmiotu	polski	Moduł	Moduł przedmiotów z zakresu Pedagogiki resocjalizacyjnej
EFEKTY UCZENIA SIĘ			
Obszary	Efekty przedmiotowe		Odniesienia do efektów kierunkowych
Wiedza	<p>W 1 –ma wiedzę o projektowaniu i prowadzeniu badań w penitencjarystyce, ze szczególnym uwzględnieniem metod stosowanych w naukach społecznych ze zrozumieniem postulatu wieloparadygmatyczności.</p> <p>W 2 – student zna i rozumie zasady pracy penitencjarnej</p> <p>W 3 – student zna i rozumie przepisy prawne odnoszące się do resocjalizacji osób osadzonych w zakładzie karnym</p>		<p>E.1R.W1</p> <p>E.1R.W5</p> <p>E.2R.W1</p>
Umiejętności	<p>U 1 – student potrafi wykorzystywać posiadaną wiedzę teoretyczną z zakresu penitencjarystyki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu krytycznej analizy i syntezy tych informacji, w celu rozwiązywania problemów edukacyjnych, wychowawczych i opiekuńczych</p> <p>U 2 – student potrafi wykorzystywać posiadaną wiedzę w celu projektowania oddziaływań penitencjarnych</p> <p>U 3 – student potrafi wykorzystywać środki oddziaływań penitencjarnych w pracy z osadzonymi.</p>		<p>E.1R.U1</p> <p>E.1R.U5</p> <p>E.2R.U1</p>

Kompetencje społeczne	K 1 – student ma dużą świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego												E.1R.K1 E.2R.K1
	K 2 – student angażuje się we współpracę z uczestnikami procesu resocjalizacji w realizacji zadań zawodowych wynikających z jego roli.												
	K 3 – student jest przekonany o konieczności i doniosłości zachowania się w sposób profesjonalny												
Forma zajęć:	wykład, ćwiczenia												
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy												
Metody prowadzenia ćwiczeń	analiza tekstów, dyskusja, metoda sytuacyjna												
Forma zaliczenia zajęć	Wykład: zaliczenie Ćwiczenia: zaliczenie na ocenę												
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	Projekty grupowe	E ustny	Egzamin pisemny	Inne	
	Nie	Tak	Nie	Nie	Nie	Nie	Tak	Tak	Nie	Nie	Nie	Nie	
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)	-	25	-	-	-	-	25	50	-	-	-	-	
TREŚCI MERYTORYCZNE													
Wymagania wstępne	Posiadanie podstawowej wiedzy z zakresu pedagogiki resocjalizacyjnej.												
Cele przedmiotu	<p>C 1 – Opanowanie przez studenta umiejętności formułowania zaleceń metodycznych na poziomie zasad, reguł i dyrektyw i realizowania ich w praktyce resocjalizacyjnej.</p> <p>C 2 – Student rozumie mechanizmy umożliwiające łagodzenie konfliktów pomiędzy sprzecznymi dążeniami jednostki do indywidualizmu i konformizmu, by aktywizować podopiecznych do odnajdowania swojej drogi życiowej zgodnej z optymalnym przystosowaniem społecznym oraz wspomagać rozwój jednostek niedostosowanych społecznie.</p> <p>C 3 – Opanowanie przez studenta metod bezpośredniego i pośredniego oddziaływania, jak również samodzielnego formułowania wskazówek metodycznych wynikających z różnych koncepcji teoretycznych.</p>												

<p>Treści merytoryczne przedmiotu</p>	<p>Wykład: Geneza powstania instytucji izolacji totalnej, jaką jest zakład karny, Typy i rodzaje zakładów karnych, Specyfika pracy personelu penitencjarnego, rola, zadania, kompetencje, wyzwania, zasady organizacyjne, Akty prawne określające charakter pracy wychowawcy. Pedagogiczne aspekty pracy penitencjarnej, pojęcie, przedmiot, cel, System penitencjarny, Pomoc postpenitencjarna, Readaptacja społeczna.</p> <p>Ćwiczenia: Oddziaływania resocjalizacyjne w warunkach zakładu karnego: aktywności edukacyjna, pracownicza oraz kulturalno-oświatowa skazanych, Etyka zawodowa kadry penitencjarnej, Pojęcie, zakres, prawa i obowiązki osób pozbawionych wolności w Europie i na świecie, Specyfika pracy resocjalizacyjnej w różnymi kategoriami osób skazanych, Problemy resocjalizacji w warunkach izolacji penitencjarnej.</p>		
<p>Literatura podstawowa</p>	<p>Borowski R., Wysocki D., <i>Instytucje wychowania resocjalizującego</i>, Płock 2001. Ciosek M., <i>Izolacja więzienna</i>, Gdańsk 1993. Ciosek M., <i>Psychologia sądowa i penitencjarna</i>, Warszawa 2001. Ciosek M., <i>Zakład karny jako instytucja resocjalizacyjna</i>, [w:] Urban B., Stanik J. M. (red.), <i>Resocjalizacja. Teoria i praktyka pedagogiczna</i>, tom I, Warszawa 2007. Machel H., <i>Sens i bezsens resocjalizacji penitencjarnej – casus polski</i>, Kraków 2008. Machel H., <i>Rola i zadania kadry penitencjarnej</i>, [w:] <i>Resocjalizacja</i> (red.) Urban B., Stanik J. M., t.2. Warszawa 2008. Machel H., <i>Więzenie jako instytucja karna i resocjalizacyjna</i>, Gdańsk 2003. <i>Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 roku, Kodeks karny wykonawczy</i> (Dz. U., Nr 90, poz. 557 z późn. zm.). <i>Ustawa z dnia 9 kwietnia 2010 roku o Służbie Więziennej</i> (Dz. U., Nr 79, poz. 523).</p>		
<p>Literatura uzupełniająca</p>	<p>Nawój A., <i>System programowego oddziaływania w teorii i praktyce</i>, [w:] Urban B. (red.) <i>Profilaktyka społeczna i resocjalizacja młodzieży</i>, Mysłówice 2004. Pawela S., <i>Prawo karne wykonawcze. Zarys wykładu</i>, Kraków 2007. Stańdo-Kawecka B., <i>Prawne podstawy resocjalizacji</i>, Kraków 2000. <i>Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 21 grudnia 2016 roku w sprawie regulaminu organizacyjno-porządkowego wykonywania kary pozbawienia wolności</i> (Dz.U. 2016 poz. 2231). Wągiel- Linder G., <i>Pod znakiem racjonalizacji- nikt nie straci pracy</i>, „Forum Penitencjarne” 2010, nr 9. Wągiel- Linder G., <i>Reforma postępuje</i>, „Forum Penitencjarne” 2010, nr 10.</p>		
<p>Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)</p>			
<p>Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi</p>	<p>Rodzaj aktywności</p>	<p>Studia stacjonarne</p>	<p>Studia niestacjonarne</p>
	<p>Wykład</p>	<p>15</p>	<p>9</p>
	<p>Ćwiczenia</p>	<p>30</p>	<p>18</p>
	<p>Udział w innych formach kontaktu bezpośredniego</p>	<p>18</p>	<p>36</p>
<p>Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi</p>	<p>Studiowanie literatury i materiałów źródłowych</p>	<p>10</p>	<p>10</p>
	<p>Przygotowanie prac pisemnych</p>		
	<p>Przygotowanie do ćwiczeń</p>	<p>20</p>	<p>20</p>
	<p>Przygotowanie do egzaminu/kolokwium</p>	<p>20</p>	<p>20</p>
	<p>Wykonanie zadania praktycznego</p>	<p>0</p>	
	<p>Przygotowanie projektu /prezentacji</p>		
<p>Ogólny bilans czasu pracy studenta</p>		<p>125</p>	<p>125</p>
<p>Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)</p>		<p>5</p>	<p>5</p>

KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl	
UWAGI: Brak.	Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2019/2020
Koordinator przedmiotu: Dr hab. Irena Mudrecka	Zespół dydaktyczny: Dr hab. Irena Mudrecka

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa	ARTETERAPIA W RESOCJALIZACJI		
Kierunek	PEDAGOGIKA SPECJALNA		
Poziom studiów	jednolite magisterskie		
Kod		Punkcja ECTS	5
Wydział	Nauk Społecznych	Tryb studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	IX	Semestr	8
Język przedmiotu	polski	Moduł	Moduł przedmiotów z zakresu Pedagogiki resocjalizacyjnej
EFEKTY UCZENIA SIĘ			
Obszary	Efekty przedmiotowe		Odniesienia do efektów kierunkowych
Wiedza	<p>W 1 - Student zna i rozumie rolę arteterapii w życiu i rozwoju dziecka, w tym dziecka niedostosowanego społecznie oraz jej zastosowanie w procesie terapeutycznym;</p> <p>W 2 - Student posiada wiedzę o zastosowaniu wybranych technik arteterapeutycznych, zwłaszcza z zakresu muzykoterapii, plastykoterapii i ludoterapii w procesie resocjalizacji dzieci i młodzieży</p>		<p>E.1R.W1</p> <p>E.2R.W2</p>
Umiejętności	<p>U 1 - Student potrafi wykorzystać wiedzę teoretyczną z zakresu szeroko rozumianej pedagogiki specjalnej oraz powiązanych z nią dyscyplin - szczególnie arteterapii - w praktyce pedagogicznej</p> <p>U 2 - Student potrafi innowacyjnie wykonywać zadania w warunkach nie w pełni przewidywalnych poprzez właściwy dobór metod i technik arteterapeutycznych, z uwzględnieniem potrzeb i możliwości wynikających ze stanu zdrowia i aktualnego samopoczucia dziecka;</p> <p>U 3 - Student potrafi planować i organizować pracę – indywidualną oraz w zespole, szczególnie potrafi zaplanować i zrealizować zajęcia z zakresu muzykoterapii, plastykoterapii, ludoterapii</p>		<p>E.1R.U1</p> <p>E.2R.U2</p>

Kompetencje społeczne	<p>K 1 - Student wykazuje zaangażowane podejście w zakresie wspierania, terapii, resocjalizacji osób niedostosowanych społecznie</p> <p>K 2 - Student odznacza się odpowiedzialnością za własne przygotowanie do pracy, podejmowane decyzje i prowadzone działania oraz ich skutki, czuje się odpowiedzialny wobec ludzi</p> <p>K 3 - Student przejawia postawę aktywnej akceptacji osób niedostosowanych społecznie, ma świadomość konieczności prowadzenia zindywidualizowanych działań pedagogicznych, w tym organizowania działań terapeutycznych (z zakresu muzykoterapii, plastykoterapii, ludoterapii).</p>		<p>E.1R.K1</p> <p>E.1R.K2</p> <p>E.2R.K4</p> <p>E.2R.K1</p>									
Forma zajęć:	wykład, ćwiczenia											
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną											
Metody prowadzenia ćwiczeń	analiza tekstów, dyskusja, metoda przypadków, metoda sytuacyjna, metoda inscenizacji											
Forma zaliczenia zajęć	<p>Wykład: zaliczenie</p> <p>Ćwiczenia: zaliczenie na ocenę</p>											
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	Projekty grupowe	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)			X					x				
TREŚCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne	Podstawowa wiedza z zakresu pedagogiki											
Cele przedmiotu	<p>C 1 - poznanie przez studentów podstaw arteterapii (technik stosowanych w muzykoterapii, plastykoterapii, ludoterapii) i ich znaczenia w rozwoju i funkcjonowaniu dziecka, w tym dziecka z niepełnosprawnością</p> <p>C 2 - kształtowanie umiejętności właściwego doboru i prowadzenia z dziećmi zajęć o charakterze arteterapeutycznym, zgodnych z ich potrzebami rozwojowymi i możliwościami wynikającymi z niepełnosprawności</p> <p>C 3 – kształtowanie poczucia odpowiedzialności za podejmowane działania pedagogicznego, zwłaszcza za bezpieczeństwo podopiecznych</p>											

<p style="text-align: center;">Treści merytoryczne przedmiotu</p>	<p>Wykład:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Teoretyczne podstawy arteterapii – istota, cele i zadania • Organizacja procesu terapeutycznego z wykorzystaniem metod i technik arteterapeutycznych • Muzykoterapia jako forma zajęć z zakresu arteterapii – istota, rodzaje, cele i zasady • Plastykoterapia jako forma zajęć z zakresu arteterapii – istota, rodzaje, cele i zasady • Ludoterapia jako forma zajęć z zakresu arteterapii – istota, rodzaje, cele i zasady • Zasady prowadzenia zajęć arteterapeutycznych w pracy z osobami niedostosowanymi społecznie <p>Ćwiczenia:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Metodyczne aspekty prowadzenia zajęć z zakresu arteterapii z dzieckiem na różnych etapach rozwoju • Metodyczne aspekty prowadzenia zajęć z zakresu arteterapii z dzieckiem niedostosowanym społecznie • Planowanie pracy terapeutycznej - konstruowanie scenariusza zajęć z zakresu muzykoterapii, plastykoterapii, ludoterapii - opracowanie i realizacja projektu w wybranej grupie dzieci • Praktyczny wymiar pedagogizacji środowiska wychowawczego dziecka 		
<p style="text-align: center;">Literatura podstawowa</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Józefowski E., <i>Arteterapia w sztuce i edukacji: praktyka oddziaływań arteterapeutycznych z zastosowaniem kreacji plastycznej</i>, Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza, Poznań 2012, 2. Karolak W., <i>Arteterapie: terapie za pomocą sztuk wizualnych</i>, Wydawnictwo Akademii Pedagogiki Specjalnej, Warszawa 2010, 3. Gładyszewska-Cylulko A., <i>Arteterapia w pracy pedagoga</i>, Kraków 2011, Oficyna Wydawnicza „Impuls” 4. Konieczna E., <i>Arteterapia w teorii i praktyce</i>, Oficyna Wydawnicza „Impuls”, Kraków 2007 <p>Buchalter Susan I., <i>Terapia sztuką: praktyczny poradnik</i>, Poznań 2006, Wydawnictwo Zysk.</p>		
<p style="text-align: center;">Literatura uzupełniająca</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Berezowska D., <i>Muzykoterapia dziecięca - możliwości i realia zastosowania w pedagogice i medycynie</i>. W: <i>Nowe trendy w edukacji muzycznej</i>, (red.) A. Białkowski, Wyd. UMCS, Lublin 2007. 2. Janiszewski M., <i>Muzyka w profilaktyce, leczeniu i rehabilitacji</i>, Wyd. Radomska Szkoła Wyższa, Radom 2009. 3. Antosiewicz J., <i>Wykorzystanie muzykoterapii w pracy z dziećmi upośledzonymi umysłowo</i>, Wyd. ODP, Tarnobrzeg 1995. 4. Gąsienica-Szostak A., <i>Muzykoterapia w rehabilitacji i profilaktyce</i>, Wyd. PZWL, Warszawa 2014. 5. Stachyra K., <i>Postawy muzykoterapii</i>, Wydawnictwo UMCS, Lublin 2012. 6. Nożyńska-Demianiuk A., <i>Zabawa</i>, Kalisz 2014, Wydawnictwo Martel 7. Domań R., <i>Metody pedagogiki zabawy w pracy z dziećmi w wieku przedszkolnym</i>, Lublin 2003, Wydawnictwo Przedszkolak <p>Piotrowska B., <i>Pedagogika zabawy jako atrakcyjna metoda pobudzająca do aktywności i twórczości w pracy z grupą</i>, Zeszyty Wydziału Humanistycznego, Jelenia Góra 2013, Wydawnictwo Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze</p>		
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
<p style="text-align: center;">Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi</p>	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
	Wykład	15	9
	Ćwiczenia	30	18
	Udział w innych formach kontaktu bezpośredniego	18	36
<p>Liczba godzin pracy</p>	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	10	10

studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Przygotowanie prac pisemnych		
	Przygotowanie do ćwiczeń	20	20
	Przygotowanie do egzaminu		
	Wykonanie zadania praktycznego	20	20
	Przygotowanie projektu /prezentacji		
	Inne	12	12
Ogólny bilans czasu pracy studenta		125	125
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		5	5
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI:		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2019/2020	
Koordinator przedmiotu: Dr Ewelina Konieczna		Zespół dydaktyczny: Dr Ewelina Konieczna	

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa	PATOLOGIE I DEWIACJE SPOŁECZNE		
Kierunek	PEDAGOGIKA SPECJALNA		
Poziom studiów	jednolite magisterskie		
Kod		Punkcja ECTS	5
Wydział	Nauk Społecznych	Tryb studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	III	Semestr	5
Język przedmiotu	polski	Moduł	Moduł przedmiotów z zakresu Pedagogiki resocjalizacyjnej
EFEKTY UCZENIA SIĘ			
Obszary	Efekty przedmiotowe		Odniesienia do efektów kierunkowych
Wiedza	<p>W 1 – zna i rozumie wybrane teorie socjologiczne i psychologiczne wyjaśniające naturę zjawisk dewiacyjnych w kontekście fundamentalnych dylematów współczesnej kultury oraz uwarunkowania funkcjonowania jednostek, grup i szerszych społeczności.</p> <p>W 2 – zna i rozumie mechanizmy zachowania człowieka w aspekcie biologicznym, psychologicznym i społecznym z uwzględnieniem wiedzy w zakresie rozwoju i indywidualnych potrzeb człowieka.</p> <p>W 3 – zna symptomatologię wybranych zjawisk nieprzystosowania społecznego i dewiacji społecznej, rozumie podstawowe mechanizmy dysfunkcji w zachowaniu</p>		E.1R.W3
Umiejętności	<p>U 1 – potrafi wykorzystać posiadaną wiedzę z zakresu dynamiki zachowań dewiacyjnych w celu diagnozowania i projektowania działań profilaktycznych, wychowawczych, socjalizacyjnych i resocjalizacyjnych w odniesieniu do potrzeb indywidualnych i społecznych.</p> <p>U 2 – potrafi rozpoznać i zrozumieć specyficzne problemy funkcjonowania osób nieprzystosowanych społecznie w kontekście indywidualnej sytuacji życiowej.</p>		E.1R.3

Kompetencje społeczne	<p>K 1 – jest wrażliwy na potrzeby osób nieprzystosowanych społecznie, angażuje się we współpracę z uczestnikami procesów resocjalizacji i terapii, wykazuje się refleksyjnością</p> <p>K 2 – jest gotów do podejmowania wyzwań zawodowych związanych z włączaniem osób nieprzystosowanych społecznie i wykluczanych w życie społeczne.</p> <p>K 3 – dostrzega i formułuje problemy moralne i dylematy etyczne związane z pracą z jednostką nieprzystosowaną społecznie.</p>		<p>E.R.K1</p> <p>E.1R.K2</p>									
Forma zajęć:	wykład, ćwiczenia											
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną											
Metody prowadzenia ćwiczeń	analiza tekstów, dyskusja (związana z wykładem, wielokrotna, "burza mózgów"), metoda przypadków											
Forma zaliczenia zajęć	<p>Wykład: zaliczenie</p> <p>Ćwiczenia: zaliczenie na ocenę</p>											
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	Projekty grupowe	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne
		x				x		X				
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)		40				10		50				
TREŚCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne	Brak											
Cele przedmiotu	<p>C 1 – Student zdobywa wiedzę z zakresu dynamiki najczęściej występujących zjawisk patologii społecznej uwarunkowań dewiacji indywidualnej i zbiorowej, w kontekście socjologicznych i psychologicznych mechanizmów ich powstania.</p> <p>C 2 – Student nabywa umiejętności analizowania aktualnych problemów społecznych w Polsce i na świecie w odniesieniu do czynników społeczno-kulturowych i ekonomicznych.</p> <p>C 3 – Student potrafi ustalić strategie oddziaływań instytucjonalnych i wolnościowych wobec przejawów zachowań dewiacyjnych, rozumie istotę i cel oddziaływań profilaktycznych wobec zjawisk dysfunkcji indywidualnej i społecznej.</p>											

<p style="text-align: center;">Treści merytoryczne przedmiotu</p>	<p>Wykład:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Pojęcie normy i patologii w nauce i praktyce klinicznej w kontekście społeczno-kulturowego funkcjonowania człowieka - Wybrane teorie psychologiczne i socjologiczne z zakresu dewiacji indywidualnej i grupowej - Indywidualne osobowościowe czynniki ryzyka i chroniące przed nieprzystosowaniem społecznym - Rodziny ryzyka – system rodzinny w etiologii nieprzystosowania społecznego - Patologia systemów społecznych – rola czynników tkwiących w eksosystemie i makrosystemie - Strategie profilaktyczne i oddziaływania resocjalizacyjne i terapeutyczne mające na celu przeciwdziałanie zjawiskom dysfunkcji społecznej <p>Ćwiczenia:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Przemoc i zachowania agresywne w świecie realnym i wirtualnym - Przemoc domowa - Niekontrolowany seks, pornografia i prostytutka - Subkulturowość i podkulturowość we współczesnym świecie - Sekty i dewiacyjne ideologie - Funkcjonowanie nałogowe, uzależnienia behawioralne i chemiczne - Podejmowanie nadmiernego ryzyka, zachowania eksternalizacyjne - Zaburzenia lękowe, zachowania internalizacyjne - Samookaleczanie - Próby samobójcze i samobójstwa - Zaburzenia odżywiania - Antyspołeczne zaburzenie osobowości - Przejawy zachowań przestępczych w ujęciu symptomatologicznym, etiologicznym i profilaktycznym 		
<p style="text-align: center;">Literatura podstawowa</p>	<p>I. Pospiszył, Patologie społeczne, Warszawa 2008.</p> <p>S. Kozak, Patologie wśród dzieci i młodzieży, Warszawa 2007</p> <p>R. Opora, Ewolucja niedostosowania społecznego jako rezultat zmian w zakresie odporności psychicznej i zniekształceń poznawczych, Gdańsk 2009</p> <p>A. Siemaszko, Granice tolerancji. O teoriach zachowań dewiacyjnych, Warszawa 1993</p> <p>I. Mudrecka, Poczucie odpowiedzialności młodzieży skonfliktowanej z prawem, Opole 2010</p> <p>J. Jarczyńska, Uzależnienia behawioralne i zachowania problemowe młodzieży, Bydgoszcz 2014</p> <p>H. Cash, K. McDaniel, Dzieci konsoli, Poznań 2014</p> <p>I. Pospiszył, Zachowania dewiacyjne dziewcząt i kobiet, Łódź 2011</p>		
<p style="text-align: center;">Literatura uzupełniająca</p>	<p>A. Suchańska, T. Gąsiorowska, Osobowość a wczesny uraz relacyjny, Konin 2010</p> <p>B. Józefik, Anoreksja i bulimia psychiczna, Kraków 1996</p> <p>A. Carr, Depresja i próby samobójcze młodzieży, Gdańsk 2004</p> <p>J. Herman, Przemoc – uraz psychiczny i powrót do równowagi, Gdańsk 1998</p>		
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
<p>Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi</p>	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
	Wykład	15	9

	Ćwiczenia	30	18
	Udział w innych formach kontaktu bezpośredniego	18	36
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	10	10
	Przygotowanie prac pisemnych		
	Przygotowanie do ćwiczeń	20	20
	Przygotowanie do egzaminu	20	20
	Wykonanie zadania praktycznego	0	
	Przygotowanie projektu /prezentacji		
	Inne	12	12
Ogólny bilans czasu pracy studenta		125	125
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		5	5
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI:	Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2019/2020		
Koordinator przedmiotu: Dr Beata Górnicka	Zespół dydaktyczny: Dr Beata Górnicka		

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa	TERAPIA W ODDZIAŁYWANIACH RESOCJALIZACYJNYCH		
Kierunek	PEDAGOGIKA SPECJALNA		
Poziom studiów	jednolite magisterskie		
Kod		Punktacja ECTS	5
Wydział	Nauk Społecznych	Tryb studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	III	Semestr	5
Język przedmiotu	polski	Moduł	Moduł przedmiotów z zakresu Pedagogiki resocjalizacyjnej
EFEKTY UCZENIA SIĘ			
Obszary	Efekty przedmiotowe		Odniesienia do efektów kierunkowych
Wiedza	<p>W 1 – ma uporządkowaną wiedzę o celach i zadaniach oddziaływań terapeutycznych w pracy z jednostkami nieprzystosowanymi społecznie.</p> <p>W 2 – ma uporządkowaną wiedzę o metodach i technikach pracy w różnych systemach terapeutycznych.</p> <p>W 3 – ma uporządkowaną wiedzę w zakresie dynamiki zaburzeń psychicznych, emocjonalnych i zachowania, zna kryteria diagnostyczne, patogenezę i kierunki pracy z określoną kategorią zaburzeń.</p>		<p>E.2R.W1</p> <p>E.2R.W2</p>
Umiejętności	<p>U 1 - potrafi sprawnie porozumiewać się przy użyciu różnych środków i technik komunikacyjnych ze specjalistami w zakresie pedagogiki resocjalizacyjnej, jak i z odbiorcami spoza grona specjalistów, umie nawiązać i w podstawowym zakresie utrzymać kontakt terapeutyczny.</p> <p>U 2 - potrafi twórczo inicjować i animować pracę nad własnym rozwojem oraz rozwojem uczestników procesów wychowawczych i resocjalizacyjnych.</p> <p>U 3 – potrafi wykorzystywać w pracy wychowawczej, resocjalizacyjnej podstawowe metody i techniki oddziaływań terapeutycznych.</p>		<p>E.1R.U1</p> <p>E.2R.U1</p> <p>E.2R.U2</p>

<p>Kompetencje społeczne</p>	<p>K 1 - utożsamia się z wartościami, celami i zadaniami realizowanymi w praktyce pedagogicznej, odznacza się rozważą, dojrzałością i zaangażowaniem w planowaniu, projektowaniu i realizowaniu oddziaływań socjoterapeutycznych i terapeutycznych.</p> <p>K 2 – ma świadomość odpowiedzialności wynikające z podejmowania roli wychowawcy, terapeuty, utożsamia się z zasadami etyki zawodu.</p> <p>K 3 – potrafi pracować w zespole, ma wysokie kompetencje w zakresie komunikowania się z innymi.</p>		<p>E.2R.K1 E.2R.K2 E.2R.K4</p>									
<p>Forma zajęć:</p>	<p>wykład, ćwiczenia</p>											
<p>Metody prowadzenia wykładów</p>	<p>wykład problemowy, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną</p>											
<p>Metody prowadzenia ćwiczeń</p>	<p>analiza tekstów, dyskusja, metoda przypadków, metoda sytuacyjna, metoda inscenizacji, metody eksponujące</p>											
<p>Forma zaliczenia zajęć</p>	<p>Wykład: zaliczenie Ćwiczenia: zaliczenie na ocenę</p>											
<p>Metody sprawdzania efektów kształcenia</p>	<p>Odpowiedzi Ustne</p>	<p>Kolokwia</p>	<p>Sprawdzian praktyczny</p>	<p>Wykonanie zadania praktycznego</p>	<p>Projekt indywidualny</p>	<p>Praca pisemna (esej, referat)</p>	<p>Udział w dyskusji</p>	<p>Aktywność na zajęciach</p>	<p>Projekty grupowe</p>	<p>Egzamin ustny</p>	<p>Egzamin pisemny</p>	<p>Inne</p>
<p>Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)</p>		<p>x</p>						<p>X</p>	<p>x</p>			
<p>50</p>	<p>TREŚCI MERYTORYCZNE</p>											
<p>Wymagania wstępne</p>	<p>Brak</p>											
<p>Cele przedmiotu</p>	<p>C1. Student jest w stanie zrozumieć zachowanie dzieci, młodzieży i dorosłych w kontekście jego doświadczeń życiowych, potrzeb psychicznych i przeżytych urazów. C2. Student potrafi zaprojektować podstawowe oddziaływania terapeutyczne. C3. Student nabywa pogłębioną wiedzę w zakresie podstawowych pojęć i zasad z zakresu terapii indywidualnej, grupowej.</p>											

Treści merytoryczne przedmiotu	Wykład: 1. Działania pomocowe w obszarze terapii i psychoterapii wobec osób nieprzystosowanych społecznie. 2. Czynniki leczące w psychoterapii. 3. Etapy psychoterapii – dynamika zmian 4. Psychoterapia w warunkach instytucji resocjalizacyjnej. 5. Psychoterapia w warunkach wolnościowych. 6. Socjoterapia wobec dzieci i młodzieży zagrożonej nieprzystosowaniem społecznym. 7. Etyka w pracy terapeutycznej. 8. Rozwój zawodowy terapeuty. Ćwiczenia: 1. Diagnozowanie sytuacji życiowej osób nieprzystosowanych społecznie. 2. Obserwacja przekazu werbalnego i niewerbalnego. 3. Kontakt terapeutyczny i więź terapeutyczna. 4. Praca z oporem, trudności w pracy z klientem nieprzystosowanym społecznie. 5. Przeniesienie i przeciwprzeniesienie w relacji terapeutycznej – świat widziany oczami klienta i terapeuty. 6. Zasady oddziaływań psychoterapeutycznych w ujęciu psychoanalitycznym i psychodynamicznym. 7. Zasady oddziaływań psychoterapeutycznych w ujęciu behawioralnym. 8. Zasady oddziaływań psychoterapeutycznych w ujęciu poznawczym. 9. Zasady oddziaływań psychoterapeutycznych w ujęciu humanistycznym. 10. Zasady oddziaływań psychoterapeutycznych w ujęciu egzystencjalnym. 11. Terapia Gestalt i terapie oparte na doświadczeniu. 12. Zasady oddziaływań psychoterapeutycznych w ujęciu systemowym. 13. Zasady oddziaływań psychoterapeutycznych w ujęciu terapii interpersonalnych		
	Literatura podstawowa 1/ Czabała C.: Czynniki leczące w psychoterapii, PWN Warszawa 2010. 2/ Prochaska J., Norcross J.: Systemy psychoterapeutyczne, IPZ Warszawa 2006. 3/ Yalom I.: Dar terapii, IPZ Warszawa 2010. 4/ Heaton J.: Podstawy umiejętności terapeutycznych, GWP Gdańsk 2003. 5/ Kottler J.: Skuteczny terapeuta, GWP Gdańsk 2003. 6/ Leźnicka-Łoś A.: Podstawy terapii psychoanalitycznej, Gdańsk 2012. 7/ Miller W., Forcehimes A., Zweben A.: Terapia uzależnień WUJ Kraków 2011.		
	Literatura uzupełniająca 1/ Bernard H.S., MacKenzie K.R.: Podstawy terapii grupowej. GWP, Gdańsk 2000. 2/ Corey M.S., Corey G.: Grupy. Zasady i techniki grupowej pomocy psychologicznej. IPZiT PTP, Warszawa 1995.		
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
	Wykład	15	9
	Ćwiczenia	30	18
	Udział w innych formach kontaktu bezpośredniego	18	36
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	10	10
	Przygotowanie prac pisemnych		
	Przygotowanie do ćwiczeń	20	20
	Przygotowanie do egzaminu	20	20
	Wykonanie zadania praktycznego	0	
	Przygotowanie projektu /prezentacji		

	Inne	12	12
Ogólny bilans czasu pracy studenta		125	125
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		5	5
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI:		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2019/2020	
Koordinator przedmiotu: Dr Ewa Dubiel		Zespół dydaktyczny: Dr Ewa Dubiel	

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa	METODYKA WYCHOWANIA RESOCJALIZUJĄCEGO		
Kierunek	PEDAGOGIKA SPECJALNA		
Poziom studiów	jednolite magisterskie		
Kod		Punktacja ECTS	5
Wydział	Nauk Społecznych	Tryb studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	III	Semestr	5
Język przedmiotu	Polski	Moduł	Moduł przedmiotów z zakresu Pedagogiki resocjalizacyjnej
EFEKTY UCZENIA SIĘ			
Obszary	Efekty przedmiotowe		Odniesienia do efektów kierunkowych
Wiedza	<p>W 1 – student różnicuje fakty, teorie, metody oraz złożone zależności między nimi, zwłaszcza w zakresie norm, procedur i dobrych praktyk stosowanych w obszarze działalności resocjalizacyjnej;</p> <p>W 2 – student posiada wiedzę z zakresu metodyki wychowania resocjalizacyjnego, w tym w pogłębionym stopniu zna zasady, formy i metody pracy z osobami niedostosowanymi społecznie;</p> <p>W 3 – student zna i rozumie różnorodne podejścia (szkoły) do metodyki postępowania z nieletnimi w zależności od etiologii zaburzeń w rozwoju osobowości</p>		<p>E.2R.W1</p> <p>E.2R.W2</p>
Umiejętności	<p>U 1 – student potrafi rozpoznać i zrozumieć specyficzne problemy funkcjonowania jednostek nieprzystosowanych społecznie oraz zastosować odpowiednią koncepcję teoretyczną do prowadzenia zajęć z uwzględnieniem indywidualizowania zadań, dostosowywania metod i treści do potrzeb i możliwości podopiecznego.</p> <p>U 2 – student potrafi wybrać i zastosować właściwy dla danej działalności pedagogicznej sposób postępowania, potrafi dobierać środki i metody pracy w celu efektywnego wykonania pojawiających się wyzwań i zadań zawodowych.</p> <p>U 3 - potrafi analizować i krytycznie oceniać przydatność różnych metod i dobrać indywidualne metody pracy w zależności od potrzeb podopiecznych z wykorzystaniem aktualnych koncepcji psychologicznych i pedagogicznych w planowaniu, realizacji i ewaluacji procesu resocjalizacji.</p>		<p>E.2R.U1</p> <p>E.2R.U2</p>

Kompetencje społeczne	K 1 – student ma dużą świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego.												E.2R.K1
	K 2 – student angażuje się we współpracę z uczestnikami procesu resocjalizacji w realizacji zadań zawodowych wynikających z jego roli.												E.2R.K2
	K 3 – student jest przekonany o konieczności i doniosłości zachowania się w sposób profesjonalny i przestrzegania zasad etyki zawodowej.												E.2R.K3 E.2R.K4
Forma zajęć:	wykład, ćwiczenia												
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy												
Metody prowadzenia ćwiczeń	analiza tekstów, dyskusja, metoda sytuacyjna												
Forma zaliczenia zajęć	Wykład: zaliczenie												
	Ćwiczenia: zaliczenie na ocenę												
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	Projekty grupowe	E ustny	Egzamin pisemny	Inne	
	Nie	Tak	Nie	Nie	Nie	Nie	Tak	Tak	Nie	Nie		Nie	
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)	-	50	-	-	-	-	25	25	-	-		-	
TREŚCI MERYTORYCZNE													
Wymagania wstępne	Posiadanie podstawowej wiedzy z zakresu pedagogiki resocjalizacyjnej.												
Cele przedmiotu	<p>C 1 – Zapoznanie studenta z podstawowymi pojęciami i koncepcjami teoretycznymi wykorzystywanymi w metodyce wychowania resocjalizującego.</p> <p>C 2 – Zapoznanie studenta z mechanizmami wpływu społecznego oraz zasadami organizowania sytuacji wychowawczych, jak również zjawiskiem sztywności utrudniającym zmiany i proces przystosowanie się do zmieniającego się środowiska.</p> <p>C 3 – Opanowanie przez studenta umiejętności projektowania oddziaływań resocjalizacyjnych z wykorzystaniem potencjałów rozwojowych oraz kształtowanie umiejętności interpersonalnych niezbędnych w praktyce resocjalizacyjnej.</p>												

<p>Treści merytoryczne przedmiotu</p>	<p>Wykład: Tradycyjne metody resocjalizacji, Socjotechnika, psychotechnika, kulturotechnika, Metody twórczej resocjalizacji, Metoda resocjalizacji przez sport, dramę, i inne nowatorskie metody pracy. Podstawy metodyczne pracy wychowawcy klasy, pedagoga szkolnego, Podstawy metodyczne pracy w placówkach typu zamkniętego. Zapobieganie wypaleniu zawodowemu. Zasady oddziaływań resocjalizacyjnych. Psychologiczne mechanizmy zmiany postaw osób wykolejonych społecznie. Cechy skutecznego wychowawcy.</p> <p>Ćwiczenia: Zalecenia metodyczne, Klasyfikacja metod wychowania resocjalizującego, mechanizmy resocjalizacji. Fazy oddziaływań resocjalizacyjnych, Strategie zmiany postaw jednostek wykolejonych społecznie, Metoda wpływu osobistego, doradzania, przekonywania wychowawczego (formy argumentacji). Resocjalizacja jako reedukacja przebiegająca w warunkach konfliktu wewnętrznego, Indywidualne programy resocjalizacyjnych prowadzonych w placówkach resocjalizacyjnych.</p>		
<p>Literatura podstawowa</p>	<p>Pytka L., <i>Pedagogika resocjalizacyjna, Wybrane zagadnienia teoretyczne i metodyczne</i>, Warszawa 2000. Mudrecka I., <i>Z zagadnień pedagogiki resocjalizacyjnej</i>, Opole 2004. Górski S., <i>Metodyka resocjalizacji</i>, Warszawa 1985. Opora R., <i>Resocjalizacja: wychowanie i psychokorekcja nieletnich niedostosowanych społecznie</i>, Impuls, Kraków 2010. Benedyczak S., Jędrzejak K., Nowak B., Szczepaniak P., Urbańska I., <i>Wprowadzenie do metodyki pracy penitencjarnej</i>, Kalisz 1994.</p>		
<p>Literatura uzupełniająca</p>	<p><i>Resocjalizacja</i>, (red.) Urban B., Stanik J.M., Pedagogium, WSPR, Warszawa 2008. Zimbardo P. G., Leippe M. R., <i>Psychologia zmiany postaw i wpływu społecznego</i>, Poznań 2004. Prochaska J.O., <i>Zmiana na dobre. Rewolucyjny program zmiany, który pomoże ci przewyciężyć złe nawyki</i>, Warszawa 2008. Miller W. R., Rollnick S. (red.), <i>Dialog motywujący. Jak pomóc ludziom w zmianie</i>, Kraków 2014. Szczepkowski J., <i>Resocjalizacja skoncentrowana na rozwiązaniach</i>, Toruń 2016.</p>		
<p>Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)</p>			
<p>Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi</p>	<p>Rodzaj aktywności</p>	<p>Studia stacjonarne</p>	<p>Studia niestacjonarne</p>
	<p>Wykład</p>	<p>15</p>	<p>9</p>
	<p>Ćwiczenia</p>	<p>30</p>	<p>18</p>
<p>Udział w innych formach kontaktu bezpośredniego</p>	<p>18</p>	<p>36</p>	
<p>Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi</p>	<p>Studiowanie literatury i materiałów źródłowych</p>	<p>10</p>	<p>10</p>
	<p>Przygotowanie prac pisemnych</p>		
	<p>Przygotowanie do ćwiczeń</p>	<p>20</p>	<p>20</p>
	<p>Przygotowanie do egzaminu</p>	<p>20</p>	<p>20</p>
	<p>Wykonanie zadania praktycznego</p>	<p>0</p>	
	<p>Przygotowanie projektu /prezentacji</p>		
<p>Inne</p>	<p>12</p>	<p>12</p>	
<p>Ogólny bilans czasu pracy studenta</p>		<p>125</p>	<p>125</p>
<p>Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)</p>		<p>5</p>	<p>5</p>
<p>KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl</p>			
<p>UWAGI: Brak.</p>	<p>Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2019/2020</p>		

**Koordinator przedmiotu
Dr hab. Irena Mudrecka**

**Zespół dydaktyczny:
Dr hab. Irena Mudrecka
Mgr Sławomir Kania**

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa	METODYKA PROWADZENIA NEGOCJACJI I MEDIACJI		
Kierunek	PEDAGOGIKA SPECJALNA		
Poziom studiów	jednolite magisterskie		
Kod		Punktacja ECTS	5
Wydział	Nauk Społecznych	Tryb studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	III	Semestr	6
Język przedmiotu	polski	Moduł	Moduł przedmiotów z zakresu Pedagogiki resocjalizacyjnej
EFEKTY UCZENIA SIĘ			
Obszary	Efekty przedmiotowe		Odniesienia do efektów kierunkowych
Wiedza	<p>W1– Student posiada wiedzę z zakresu komunikacji interpersonalnej, rozumie przyczyny tworzenia się sytuacji konfliktowych i wie jak dobrać sposoby skutecznego zarządzania konfliktami.</p> <p>W2 - potrafi zdefiniować czym są negocjacje i mediacje, umie ocenić ich efektywność, rozróżnia i wybiera style, strategie prowadzenie negocjacji i mediacji, techniki negocjacyjne negocjacji, zdefiniować czym są negocjacje i mediacje.</p> <p>W 3 – ma wiedzę odnośnie barier negocjacyjnych oraz zasad i norm etyki zawodu mediatora.</p>		<p>E.2R.W1</p> <p>E.2R.W2</p>
Umiejętności	<p>U 1 – Student potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę, dokonać rozpoznania źródeł i klasyfikacji i problemu.</p> <p>U 2 – Student potrafi projektować proces negocjacji, mediacji i realizować właściwą strategię.</p> <p>U 3 - Student potrafi na bieżąco reagować i korygować błędy popełniane w trakcie negocjacji, mediacji.</p>		<p>E.2R.U1</p> <p>E.2R.U2</p>

Kompetencje społeczne	K 1 - Student wie, że nieodłączną częścią interakcji społecznych są sytuacje konfliktowe i sprzeczne interesy. Wykazuje się ostrożnością w doborze środków komunikacji i rozwiązywania konfliktów.											E.2R.K1
	K 2 - Student realizując negocjacje, mediacje z wykorzystaniem właściwych technik, bierze pod uwagę argumentacje wszystkich stron. Przestrzega wartości etycznych.											E.2R.K2
	K 3 – Student ma świadomość swojej wiedzy i umiejętności. Rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego w zakresie negocjacji i mediacji.											E.2R.K3
												E.2R.K4
Forma zajęć:	Wykład, ćwiczenia											
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy, wykład z prezentacją multimedialną											
Metody prowadzenia ćwiczeń	analiza tekstów, dyskusja, metoda przypadków, metoda sytuacyjna, metoda inscenizacji, gry dydaktyczne.											
Forma zaliczenia zajęć	Wykład zaliczenie Ćwiczenia: zaliczenie na ocenę											
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania	Projekt	Praca pisemna (esej, ...)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	Projekty grupowe	E ustny	Egzamin pisemny	Inne
	X			x			x	X	x			
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)	20%			20%			20%	20%	20%			
TREŚCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne												
Cele przedmiotu	<p>C 1 – Nauka zachowań w sytuacjach konfliktowych oraz nabycie umiejętności konstruktywnego ich rozwiązywania. Kształtowanie umiejętności traktowania konfliktu jako sytuacji kooperacji, doboru właściwych technik.</p> <p>C 2 - Rozwój kompetencji studenta w kierunku świadomego korzystania ze środków komunikacji interpersonalnej, położenie nacisku na przygotowanie praktyczne do prowadzenia negocjacji i mediacji.</p> <p>C 3 - Zapoznanie studentów z metodami skutecznych negocjacji, mediacji, technikami negocjacji oraz sposobami rozwiązywania konfliktu, a także uwarunkowaniami negocjacji</p>											

<p>Treści merytoryczne przedmiotu</p>	<p>Wykład Konflikt definicje, przyczyny powstawania. Negatywne i pozytywne aspekty sytuacji konfliktowych. Style rozwiązywania konfliktów. Warunki skutecznego rozwiązywania konfliktów i sporów Zachowania w sytuacjach konfliktowych od czego zależą i co trzeba brać pod uwagę, wybierając swój sposób rozwiązania problemu. Znaczenie komunikacji interpersonalnej w rozwiązywaniu problemów w sytuacjach konfliktowych. Procedury rozwiązywania konfliktów: arbitraż, mediacja, negocjacje, facylitacje. Omówienie różnych strategii rozwiązywania sporów: arbitraż sąd.. Określenie negocjacji i mediacji zasad, sytuacji, w których są stosowane.</p> <p>Ćwiczenia: Sposoby interwencji w różnych sytuacjach konfliktowych, klasyfikacja problemów w negocjacjach i mediacjach. Strategie prowadzenia negocjacji i mediacji. Mediacje zasady, sytuacje, przykłady (mediacje gospodarcze, rodzinne, karne). Determinanty skutecznych negocjacji: przygotowania, miejsce, plan rozmów, priorytety, zadania uczestników negocjacji, określanie stanowisk, celów i interesów negocjacyjnych. Etapy działań mediatora, jego zadania. Negocjacje pozycyjne problemowe wady i zalety, fazy, stosowane taktyki i manipulacje. Negocjacje zespołowe (praca w grupie, zachowania członków zespołu, podział obowiązków, sposoby podejmowania decyzji w zespole. Znaczenie czynnika ludzkiego w negocjacjach emocje, percepcja, komunikacja, Kulturowe i etyczne uwarunkowania negocjacji</p>			
<p>Literatura podstawowa</p>	<p>Bargiel-Matusiewicz K., Negocjacje i mediacje, Warszawa 2010. Binsztok A. (red.), Sztuka skutecznego prowadzenia mediacji i negocjacji. Zagadnienia psychologiczne i komunikacyjne, Wrocław 2013. Fisher R., Ury W., Patron B., Dochodząc do tak. Negocjowanie bez poddawania się PWE Warszawa 1994. Gmurzyńska E., Morka R., Mediacje teoria i praktyka, 2009. Haman W., Gut J., Docenić konflikt. Od walki i manipulacji do współpracy, Gliwice 2008 Kaźmierczak M., Kaźmierczak J., Mediacja rodzinna. Praktyczny poradnik, Warszawa 2015. Lewicka A. (red.), Profesjonalny mediator. Zostań nim. Poradnik metodyczny, Lublin 2008. Moore C. W., Mediacje. Praktyczne strategie rozwiązywania konfliktów, Warszawa 2009. Nordhelle G., Mediacja. Sztuka rozwiązywania konfliktów, Gdańsk 2010. Peeling N., Negocjacje. Co dobry negocjator wie, robi i mówi, Warszawa 2010. Roy J. Lewicki, David M. Saunders, Bruce Barry, John W. Minton, Zasady negocjacji, Poznań 2008. Rządca R.A., Wujec P. Negocjacje PWE Warszawa 1998. Ury W. Odchodząc od nie. Negocjowanie od konfrontacji do kooperacji PWE Warszawa 1997 Winogrodzka L., Techniki negocjacyjne w pracy mediatora [W:] Lewicka A. (red.), Profesjonalny mediator. Zostań nim. Poradnik metodyczny, Lublin 2008.</p>			
<p>Literatura uzupełniająca</p>	<p>Adler R. B., Rosenfeld L. B., Proctor II R. F., Relacje interpersonalne. Proces porozumiewania się, Poznań 2011. Bureš I., Lopuchovska V. A., Złote zasady negocjacji, Gliwice 2006. Covey S., R., 3 rozwiązania. Jak sprostać najtrudniejszym życiowym wyzwaniom, Poznań 2012. Haman W., Gut J., Docenić konflikt. Od walki i manipulacji do współpracy, Wyd. 3, Gliwice 2008, s. 119-206. Hogan K., Psychologia perswazji,, Warszawa 2001. Lax David A: Negocjacje w trzech wymiarach: jak wygrać najważniejsze gry negocjacyjne. Warszawa 2007. Moore C. W., The mediation process. Practical strategies for resolving conflict, San Francisco 1996. Przybyła-Basista H., Mediacje rodzinne w konflikcie rozwodowym. Gotowość i opór małżonków a efektywność procesu mediacji, Katowice 2006. Schott B., Skuteczne negocjacje. Jak negocjować w pracy i w domu, 2007. Spence G., Jak skutecznie przekonywać, Poznań 2001.</p>			
<p>Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Calkowity Naklad Pracy Studenta)</p>				
<p>Liczba godzin w kontakcie</p>	<table border="1" style="width: 100%; text-align: center;"> <tr> <td style="width: 33%;">Rodzaj aktywności</td> <td style="width: 33%;">Studia stacjonarne</td> <td style="width: 33%;">Studia niestacjonarne</td> </tr> </table>	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne		

z prowadzącymi	Wykład	15	9
	Ćwiczenia / konwersatorium / seminarium	30	18
	Udział w innych formach kontaktu bezpośredniego	18	36
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	10	10
	Przygotowanie prac pisemnych		
	Przygotowanie do ćwiczeń	20	20
	Przygotowanie do egzaminu		
	Wykonanie zadania praktycznego	20	20
	Przygotowanie projektu /prezentacji		
	Inne	12	12
Ogólny bilans czasu pracy studenta		125	125
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		5	5
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI:	Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2019/2020		
Koordinator przedmiotu: Dr hab. Anna Krasnodębska	Zespół dydaktyczny: Dr hab. Anna Krasnodębska		

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa	PRACA TERAPEUTYCZNA Z UZALEŻNIONYMI		
Kierunek	PEDAGOGIKA-SPECJALNA		
Poziom studiów	jednolite magisterskie		
Kod		Punkcja ECTS	5
Wydział	Nauk Społecznych	Tryb studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	V	Semestr	9
Język przedmiotu	polski	Moduł	Moduł przedmiotów z zakresu Pedagogiki resocjalizacyjnej
EFEKTY UCZENIA SIĘ			
Obszary	Efekty przedmiotowe		Odniesienia do efektów kierunkowych
Wiedza	<p>W 1 – Ma pogłębioną wiedzę na temat rozwoju uzależnienia chemicznego i niechemicznego, w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym oraz społecznym, kryteriach diagnostycznych, patogenezie zaburzenia.</p> <p>W 2 – Ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę o różnych strategiach pracy z osobami uzależnionymi, stosowanych metodach i technikach w kontekście różnych podejść.</p> <p>W 3 – Ma uporządkowaną wiedzę na temat zasad i norm etycznych oraz etyki zawodowej w pracy terapeutycznej z uzależnionymi.</p>		<p>E.2R.W1</p> <p>E.2R.W2</p>
Umiejętności	<p>U 1 - posiada pogłębione umiejętności obserwowania, wyszukiwania i przetwarzania informacji na temat dynamiki uzależnień, przy użyciu różnych źródeł oraz ich interpretowania po to aby tworzyć podstawowy plan terapii.</p> <p>U 2 - potrafi zastosować podstawowe techniki używane w pracy z uzależnionymi, potrafi dokonać diagnozy i zaordynować podstawowe oddziaływania leczniczo-terapeutyczne.</p> <p>U 3 - potrafi twórczo inicjować i animować pracę nad własnym rozwojem w oparciu o podstawowe zalecenia dla terapeutów uzależnień.</p>		<p>E.2R.U1</p> <p>E.2R.U2</p>

Kompetencje społeczne	<p>K 1 – jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych i osobistych w obszarze wsparcia i pomocy uzależnionym, wykazuje aktywność i zainteresowanie tworzeniem profesjonalnego warsztatu terapeutycznego.</p> <p>K 2 – odznacza się rozważą, dojrzałością i zaangażowaniem w planowaniu, projektowaniu i realizowaniu oddziaływań z zakresu profilaktyki i terapii uzależnień.</p> <p>K 3 -odznacza się odpowiedzialnością za własne przygotowanie do pracy terapeutycznej i profilaktycznej, podejmowane decyzje w tym zakresie oraz ich skutki, czuje się odpowiedzialny wobec osób uzależnionych za własne zachowanie i przygotowanie do niesienia im pomocy.</p>		<p>E.2R.K1</p> <p>E.2R.K2</p>									
Forma zajęć:	wykład, ćwiczenia											
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną											
Metody prowadzenia ćwiczeń	analiza tekstów, dyskusja, metoda przypadków, metoda sytuacyjna, metoda inscenizacji											
Forma zaliczenia zajęć	<p>Wykład: zaliczenie</p> <p>Ćwiczenia: zaliczenie na ocenę</p>											
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	Projekty grupowe	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne
		x				X		X				
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)		50				25		25				
TREŚCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne												
Cele przedmiotu	<p>C 1 – zdobycie wiedzy z zakresu strategii pracy terapeutycznej z osobami uzależnionymi od substancji psychoaktywnych.</p> <p>C 2 – poznanie metod i technik pracy z uzależnionymi.</p> <p>C 3 – rozszerzenie warsztatu diagnostycznego w zakresie rozpoznawania poziomu uzależnienia i doboru adekwatnych strategii pomocowych.</p>											

<p style="text-align: center;">Treści merytoryczne przedmiotu</p>	<p>Wykład:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Społeczne postawy wobec używania substancji psychoaktywnych i zachowań nałogowych wczoraj i dziś. 2. Substancje psychoaktywne, oddziaływanie, potencjał uzależniający, dostępność. 3. Mechanizmy rozwoju uzależnienia – kontekst biologiczny. 4. Mechanizmy rozwoju uzależnienia – kontekst społeczny. 5. Mechanizmy uzależnienia – kontekst psychologiczny. 6. Destrukcja relacji społecznych – członkowie rodzin wobec uzależnienia jednego z nich (syndrom DDA i współuzależnienie) 7. Głód substancji i/lub nałogowych zachowań w nawrocie uzależnienia. 8. Czynniki leczące w psychoterapii uzależnień. 9. Kodeks etyki pracy terapeuty uzależnień, ścieżki samorozwoju. <p>Ćwiczenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Kryteria diagnostyczne uzależnienia behawioralnego i od substancji. 2. Etapy uzależnienia – od inicjacji do destrukcji. 3. Funkcjonowanie biopsychospołeczne osób uzależnionych. 4. Podstawowe strategie leczenia uzależnień w Polsce i na świecie. 5. Metoda społeczności terapeutycznej – zasady, formy i narzędzia pracy. 6. Metoda pracy grupowej w warunkach ambulatorium. 7. Praca indywidualna z klientem uzależnionym. 8. Redukcja szkód w obszarze uzależnień. 9. Grupy samopomocowe. 10. Kontakt terapeutyczny – podstawowe zasady nawiązywania kontaktu, sposoby prowadzenia pierwszego wywiadu terapeutycznego. 11. Dialog motywujący w pracy z uzależnionymi. 12. Praca z głodem – strategie behawioralno-poznawcze, rola dialogu terapeutycznego. 13. Praca z oporem w terapii uzależnień. 14. Profilaktyka uzależnień – strategie pracy, zasady prowadzenia programów profilaktycznych. 		
<p style="text-align: center;">Literatura podstawowa</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Cz. Czabała, B. Bukowska, P. Jabłoński, <i>Uzależnienie od narkotyków. Podręcznik dla terapeutów</i>, Warszawa 2012 2. A. Beck, F. D. Wright, C. F. Newman, <i>Terapia poznawcza uzależnień</i>, Kraków 2007 3. J. Jaraczyńska, <i>Uzależnienia behawioralne i zachowania problemowe młodzieży</i>, Bydgoszcz 2014 4. I. Yalom, <i>Psychoterapia grupowa</i>, Kraków 2006 5. J. Łazuga-Koczurowska, <i>Młodzież i narkotyki. Terapia i rehabilitacja</i>, Warszawa 2007 6. A. Tatarsky, <i>Redukcja szkód w psychoterapii</i>, Warszawa 2007 		
<p style="text-align: center;">Literatura uzupełniająca</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. P. Karpowicz, <i>Narkotyki, jak pomóc człowiekowi i jego rodzinie</i>, Białystok 2003 2. G. De Leon, <i>Społeczność terapeutyczna</i>, Warszawa 2003 3. S. A. Maisto, M. Galizio, G. J. Connors, <i>Uzależnienie, Zazywanie i Nadużywanie</i>, Warszawa 1999. 		
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
<p>Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi</p>	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
	Wykład	15	9
	Ćwiczenia	30	18
<p>Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi</p>	Udział w innych formach kontaktu bezpośredniego	18	36
	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	10	10
	Przygotowanie prac pisemnych	20	20

	Przygotowanie do egzaminu	20	20
	Wykonanie zadania praktycznego	0	
	Przygotowanie projektu /prezentacji		
	Inne	12	12
Ogólny bilans czasu pracy studenta		125	125
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		5	5
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI:		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2019/2020	
Koordinator przedmiotu: Dr Ewa Dubiel		Zespół dydaktyczny: Dr Ewa Dubiel	

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa	METODYKA PRACY Z GRUPĄ WYCHOWAWCZĄ		
Kierunek	PEDAGOGIKA SPECJALNA		
Poziom studiów	jednolite magisterskie		
Kod		Punktacja ECTS	5
Wydział	Nauk Społecznych	Tryb studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	V	Semestr	9
Język przedmiotu	polski	Moduł	Moduł przedmiotów z zakresu Pedagogiki resocjalizacyjnej
EFEKTY UCZENIA SIĘ			
Obszary	Efekty przedmiotowe		Odniesienia do efektów kierunkowych
Wiedza	W 1 – Zna podstawowe założenia koncepcji nauczania i wychowania w grupach wychowawczych W 2 – Zna teoretyczne założenia strategii dydaktycznych wspierających indywidualizację nauczania w grupach zróżnicowanych W 3 – Zna teoretyczne założenia i dylematy związane z diagnozowaniem i oceną pracy w grupach wychowawczych		E.2R.W1 E.2R.W2
Umiejętności	U 1 – potrafi dobrać metody, formy, zadania do indywidualnych potrzeb i możliwości ucznia U 2 – potrafi wykorzystać obserwację ucznia do sporządzenia dokumentacji oraz zaplanowania pracy z grupą o zróżnicowanych potrzebach i możliwościach U 3 – potrafi dokonać interpretacji i modyfikacji treści programowych i oceny pracy uczniów w grupach wychowawczych		E.2R.U1 E.2R.U2
Kompetencje społeczne	K 1 –zna metody, formy, zadania dotyczące współpracy i integracji grupy wychowawczej K 2 –potrafi włączyć rodziców do współpracy i wspierania rozwoju uczniów K 3 – potrafi wykorzystać w praktyce aspekty uczenia się we współpracy		E.2R.K1 E.2R.K2 E.2R.K4
Forma zajęć:	wykład, ćwiczenia		

Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy											
Metody prowadzenia ćwiczeń	analiza tekstów, dyskusja, metoda sytuacyjna											
Forma zaliczenia zajęć	Wykład:						zaliczenie					
	Ćwiczenia:						zaliczenie na ocenę					
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	Projekty grupowe	E ustny	Egzamin pisemny	Inne
	Nie	Tak	Nie	Nie	Nie	Nie	Tak	Tak	Nie	Nie	Nie	Nie
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)	-	25	-	-	-	-	25	50	-	-		-
TREŚCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne	Posiadanie podstawowej wiedzy z zakresu pedagogiki resocjalizacyjnej.											
Cele przedmiotu	<p>C 1 – Zapoznanie studenta z podstawowymi pojęciami i koncepcjami teoretycznymi wykorzystywanymi w metodyce wychowania resocjalizującego w pracy z grupą.</p> <p>C 2 – Zapoznanie studenta z metodami grupowymi stosowanymi w resocjalizacji oraz zasadami organizowania sytuacji wychowawczych.</p> <p>C 3 – Opanowanie przez studenta umiejętności projektowania oddziaływań resocjalizacyjnych z wykorzystaniem potencjałów rozwojowych grupy oraz kształtowanie umiejętności w pracy z grupą wychowawczą.</p>											
Treści merytoryczne przedmiotu	<p>Wykład: Teoretyczne podstawy metodyki wychowania resocjalizującego, Zalecenia metodyczne wykorzystywane w resocjalizacji. Zasady oddziaływań resocjalizacyjnych na grupę, Psychologiczne mechanizmy zmiany postaw jednostek wykołejonych społecznie. Metody oddziaływania grupowego, jak również sytuacyjnego. Motywowanie podopiecznych.</p> <p>Ćwiczenia: Warunki wpływu jednostki na grupę i grupy na jednostkę. Procesy grupowe, Klasyfikacja metod wychowania resocjalizującego oraz mechanizmów resocjalizacji. Metody pracy z grupą, Znaczenie grupy (jej prestiż i spoiistość) w rozwoju jednostki. Formy pracy z grupą. Grupowe programy resocjalizacyjne prowadzone w placówkach resocjalizacyjnych.</p>											
Literatura podstawowa	<p>Pytka L., <i>Pedagogika resocjalizacyjna, Wybrane zagadnienia teoretyczne i metodyczne</i>, Warszawa 2000.</p> <p>Mudrecka I., <i>Z zagadnień pedagogiki resocjalizacyjnej</i>, Opole 2004.</p> <p>Górski S., <i>Metodyka resocjalizacji</i>, Warszawa 1985.</p> <p>Opora R., <i>Resocjalizacja: wychowanie i psychokorekcja nieletnich niedostosowanych społecznie</i>, Impuls, Kraków 2010.</p> <p>Benedyczak S., Jędrzejak K., Nowak B., Szczepaniak P., Urbańska I., <i>Wprowadzenie do metodyki pracy penitencjarnej</i>, Kalisz 1994.</p>											

Literatura uzupełniająca	<i>Resocjalizacja</i> , (red.) Urban B., Stanik J.M., Pedagogium, WSPR, Warszawa 2008. Zimbardo P. G., Leippe M. R., <i>Psychologia zmiany postaw i wpływu społecznego</i> , Poznań 2004. Prochaska J.O., <i>Zmiana na dobre. Rewolucyjny program zmiany, który pomoże ci przezwyciężyć złe nawyki</i> , Warszawa 2008. Miller W. R., Rollnick S. (red.), <i>Dialog motywujący. Jak pomóc ludziom w zmianie</i> , Kraków 2014. Szczepkowski J., <i>Resocjalizacja skoncentrowana na rozwiązaniach</i> , Toruń 2016.		
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
	Wykład	15	9
	Ćwiczenia	30	18
	Udział w innych formach kontaktu bezpośredniego	18	36
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	10	10
	Przygotowanie prac pisemnych		
	Przygotowanie do ćwiczeń	20	20
	Przygotowanie do egzaminu	20	20
	Wykonanie zadania praktycznego	0	
	Przygotowanie projektu /prezentacji		
	Inne	12	12
Ogólny bilans czasu pracy studenta		125	125
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		5	5
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI: Brak.		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2019/2020	
Koordinator przedmiotu: Dr Katarzyna Jarosz		Zespół dydaktyczny: Dr Katarzyna Jarosz	

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa	METODY I FORMY PRACY Z DZIECKIEM Z ZABURZENIAMI ZACHOWANIA		
Kierunek	PEDAGOGIKA SPECJALNA		
Poziom studiów	jednolite magisterskie		
Kod		Punktacja ECTS	5
Wydział	Nauk Społecznych	Tryb studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	V	Semestr	10
Język przedmiotu	polski	Moduł	Moduł przedmiotów z zakresu Pedagogiki resocjalizacyjnej
EFEKTY UCZENIA SIĘ			
Obszary	Efekty przedmiotowe		Odniesienia do efektów kierunkowych
Wiedza	<p>W 1 – zna i rozumie wybrane kategorie zaburzeń w zachowaniu dzieci i młodzieży, posiada wiedzę niezbędną do diagnozowania i projektowania oddziaływań korekcyjnych i profilaktycznych wobec dzieci i młodzieży z zaburzeniami zachowania.</p> <p>W 2 – posiada wiedzę z zakresu psychologii rozwojowej i pedagogiki resocjalizacyjnej pozwalającą zrozumieć zaburzenia zachowania w kontekście specyficznych potrzeb wychowanków, deficytów rozwojowych.</p> <p>W 3 – posiada wiedzę z zakresy metodyki pracy z dzieckiem i młodzieżą z zaburzeniami zachowania, posiada wiedzę w zakresie możliwości wsparcia i współpracy ze środowiskiem rodzinnych dzieci i młodzieży nieprzystosowanej społecznie</p>		<p>EK_W_03</p> <p>EK_W_07</p> <p>EK_W_12</p>

Umiejętności	<p>U 1 – potrafi wykorzystać posiadana wiedzę z zakresu diagnozowania i projektowania oddziaływań korekcyjnych wobec dzieci i młodzieży z zaburzeniami zachowania w celu refleksyjnego prowadzenia interwencji wychowawczych i planowych oddziaływań.</p> <p>U 2 – potrafi rozpoznać i zrozumieć specyficzne problemy funkcjonowania dzieci i młodzieży z zaburzeniami zachowania oraz dostosować do nich zindywidualizowany sposób pracy.</p> <p>U 3 – potrafi opracować i przeprowadzić program profilaktyczny, zajęcia socjoterapeutyczne, arteterapeutyczne, wybrane techniki psychodramatyczne dla dzieci i młodzieży z zaburzeniami zachowania.</p>		<p>EK_U_01</p> <p>EK_U_05</p> <p>EK_U_08</p>									
Kompetencje społeczne	<p>K 1 – jest gotów do samodzielnego podejmowania decyzji w zakresie interwencji wychowawczych oraz do uczestniczenia w zespołowych formach pracy z dziećmi i młodzieżą przejawiającą zaburzenia w zachowaniu.</p> <p>K 2 – ma przekonanie o sensie podejmowania oddziaływań korekcyjnych wobec dzieci i młodzieży z zaburzeniami zachowania w celu poprawy jakości ich życia.</p> <p>K 3 - wykazuje zaangażowanie i odznacza się odpowiedzialnością za podejmowane decyzje w trakcie interwencji wychowawczych i planowych oddziaływań korekcyjnych wobec dzieci i młodzieży z zaburzeniami zachowania.</p>		<p>EK_KS_04</p> <p>EK_KS_05</p> <p>EK_KS_08</p>									
Forma zajęć:	wykład, ćwiczenia											
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną											
Metody prowadzenia ćwiczeń	analiza tekstów, dyskusja, metoda przypadków, metoda sytuacyjna, metoda inscenizacji											
Forma zaliczenia zajęć	<p>Wykład: zaliczenie</p> <p>Ćwiczenia: zaliczenie na ocenę</p>											
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	Projekty grupowe	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)						x			X			
TREŚCI MERYTORYCZNE												

Wymagania wstępne	Brak
Cele przedmiotu	<p>C 1 – posiada wiedzę z zakresy metodyki pracy z dzieckiem i młodzieżą z zaburzeniami zachowania, oraz w zakresie możliwości wsparcia i współpracy ze środowiskiem rodzinnych dzieci i młodzieży nieprzystosowanej społecznie.</p> <p>C 2 – potrafi rozpoznać i zrozumieć specyficzne problemy funkcjonowania dzieci i młodzieży z zaburzeniami zachowania oraz dostosować do nich zindywidualizowany sposób pracy.</p> <p>C 3 –potrafi planować oddziaływania indywidualne i grupowe wobec dzieci i młodzieży z zaburzeniami zachowania.</p>
Treści merytoryczne przedmiotu	<p>Wykład:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.Psychologiczne kryteria diagnostyczne zaburzeń zachowania u dzieci i młodzieży 2.Pedagogiczne kryteria diagnozowania realizacji zadań wynikających z ról społecznych 3.Środowisko wychowawcze – szkolne, rodzinne, rówieśnicze – uwarunkowania procesu przystosowania społecznego 4.Potrzeby psychiczne i przekonania młodzieży jako predyktor zachowań przystosowawczych 5.Czynniki ochronne i czynniki ryzyka nieprzystosowania społecznego 6.Zastosowanie koncepcji poznawczo-behawioralnej w pracy z młodzieżą nieprzystosowaną społecznie 7.Indywidualne i grupowe strategie oddziaływań w pracy z młodzieżą z zaburzeniami zachowania. 8.Rola pracy z rodziną dziecka z zaburzeniami zachowania – koncepcja systemowa <p>Ćwiczenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.Cechy skutecznego wychowawcy 2.Zagadnienia etyczne w pracy z dziećmi i młodzieżą nieprzystosowaną społecznie 3.Umiejętności obserwacji i interpretacji zachowania dziecka z zaburzeniami zachowania 4.Umiejętności komunikacyjne w pracy z dziećmi i młodzieżą z zaburzeniami zachowania (aktywne słuchanie, odzwierciedlenie, podsumowania, formułowanie pytań otwartych) 5.Praca z oporem 6.Rola przeniesienia i przeciwprzeniesienia w pracy z dzieckiem z zaburzeniami zachowania 7.Zasady prowadzenia zajęć socjoterapeutycznych 8.Proces grupowy w oddziaływaniach socjoterapeutycznych 9.Czynniki leczące w procesie socjoterapii 10.Metody pracy z dzieckiem agresywnym 11.Metody pracy z dzieckiem nadpobudliwym psychoruchowo 12.Metody pracy z dzieckiem nieśmiałym 13.Metody oddziaływań profilaktycznych wobec młodych użytkowników substancji psychoaktywnych 14.Kształtowanie kompetencji społecznych u dzieci z zaburzeniami zachowania (umiejętności komunikacyjne, konstruktywne sposoby rozwiązywania konfliktów, asertywność, konstruktywne sposoby radzenia sobie z napięciem emocjonalnym)

Literatura podstawowa	<p>Karasowska A., Jak wychowywać i uczyć dzieci z zaburzeniami zachowania? Profilaktyka na co dzień, Warszawa 2006.</p> <p>Milewska E., Szymanowska A., Rodzice i dzieci. Psychologiczny obraz sytuacji problemowych, Warszawa 2000.</p> <p>Jarczyńska J., Uzależnienia behawioralne i zachowania problemowe młodzieży, Bydgoszcz 2016.</p> <p>Opora R., Resocjalizacja. Wychowanie i psychokorekcja nieletnich niedostosowanych społecznie, Kraków 2010</p> <p>Grudziwska E. (red.), Socjoterapia w pracy z dziećmi i młodzieżą. Programy zajęć, cz. I, Difin, Warszawa 2015.</p> <p>Grudziwska E. (red.), Socjoterapia w pracy z dziećmi i młodzieżą. Programy zajęć, cz. II, Difin, Warszawa 201</p> <p>Jagięła J.: Socjoterapia w szkole. Krótki poradnik psychologiczny. Rubikon, Kraków 2007.</p> <p>Sawicka K. (red.): Socjoterapia. CMPPP MEN, Warszawa 2004.</p> <p>Strzemieczny J.: Zajęcia socjoterapeutyczne dla dzieci i młodzieży. PTP, Warszawa 1993.</p> <p>Dąbrowska M., Rozesłaniec M.: Korygowanie zaburzeń zachowania dzieci nadpobudliwych psychoruchowo i agresywnych w grupie socjoterapeutycznej. WAM, Toruń 2004.</p> <p>Johnson D. W.: Podaj dłoń. IPZiT PTP, Warszawa 1992.</p> <p>Kutscher M.L., Attwood T., Wolff R.R.: Dzieci z zaburzeniami łączonymi. ADHD, trudności w nauce, zespół Aspergera, zespół Tourette, depresja dwubiegunowa i inne zaburzenia. Liber, Warszawa 2007.</p>		
Literatura uzupełniająca	<p>Bernard H.S., MacKenzie K.R.: Podstawy terapii grupowej. GWP, Gdańsk 2000.</p> <p>Corey M.S., Corey G.: Grupy. Zasady i techniki grupowej pomocy psychologicznej. IPZiT PTP, warszawa 1995.</p> <p>Geldard K., Geldard D.: Jak pracować z dziecięcymi grupami terapeutycznymi. GWP, Gdańsk 2005.</p>		
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
	Wykład	15	9
	Ćwiczenia	30	18
	Udział w innych formach kontaktu bezpośredniego	18	36
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	10	10
	Przygotowanie prac pisemnych		
	Przygotowanie do ćwiczeń	20	20
	Przygotowanie do egzaminu		
	Wykonanie zadania praktycznego	20	20
	Przygotowanie projektu /prezentacji		
	Ogólny bilans czasu pracy studenta	125	125
	Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)	5	5
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI:	Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2019/2020		
Koordinator przedmiotu: Dr Ewa Dubiel	Zespół dydaktyczny: Dr Ewa Dubiel		

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa	METODY I FORMY PRACY Z DZIECKIEM Z TRUDNOŚCIAMI W UCZENIU SIĘ		
Kierunek	PEDAGOGIKA SPECJALNA		
Poziom studiów	jednolite magisterskie		
Kod		Punktacja ECTS	5
Wydział	Nauk Społecznych	Tryb studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	V	Semestr	10
Język przedmiotu	polski	Moduł	Moduł przedmiotów z zakresu Pedagogiki resocjalizacyjnej
EFEKTY UCZENIA SIĘ			
Obszary	Efekty przedmiotowe		Odniesienia do efektów Kierunkowych
Wiedza	<p>W 1 – posiada pogłębioną wiedzę na temat zaburzeń dzieci z trudnościami w uczeniu się,</p> <p>W 2 – w pogłębionym stopniu posiada wiedzę w zakresie metodyki nauczania i wychowania dzieci z trudnościami w uczeniu się we wszystkich typach szkół i rodzajach placówek</p> <p>W 3 – posiada wiedzę dotyczącą przepisów prawnych odnoszących się do edukacji dzieci z trudnościami w uczeniu się oraz ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi,</p>		<p>E.2R.W1</p> <p>E.2R.W2</p>
Umiejętności	<p>U 1 - rozumie specyficzne problemy funkcjonowania dzieci z trudnościami w uczeniu się oraz ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, we wszystkich typach szkół i rodzajach placówek,</p> <p>U 2 - ma pogłębione umiejętności obserwowania, wstępnego diagnozowania, racjonalnego oceniania złożonych sytuacji edukacyjnych, będących udziałem dzieci z trudnościami w uczeniu się,</p> <p>U 3 - potrafi krytycznie ocenić przydatność różnych metod, form i pomocy dydaktycznych dobrać indywidualne metody pracy w zależności od potrzeb dziecka,</p>		<p>E.2R.U1</p> <p>E.2R.U2</p>

Kompetencje społeczne	K 1 - jest wrażliwy na wieloaspektowe potrzeby dzieci z trudnościami w uczeniu się oraz ich rodzin,		E.2R.K2 E.2R.K3 E.2R.K4									
	K 2 - wykazuje twórcze i zaangażowane podejście w zakresie pracy z dziećmi z trudnościami w uczeniu się, we wszystkich typach szkół i rodzajach placówek,											
	K 3 - charakteryzuje się komunikatywnością, odpowiedzialnością i refleksyjnym podejściem w pracy z dziećmi z trudnościami w uczeniu się.											
Forma zajęć:	wykład, ćwiczenia											
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną											
Metody prowadzenia ćwiczeń	analiza tekstów, dyskusja metoda przypadków, metody eksponujące											
Forma zaliczenia zajęć	Wykład: zaliczenie Ćwiczenia: zaliczenie na ocenę											
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	Projekty grupowe	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne
	X		X				X	X				X
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)	30		40				10	10				10
TREŚCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne												
Cele przedmiotu	C 1 – Zdefiniowanie podstawowej terminologii. C 2 – Poznanie zasad i form pracy z dzieckiem z trudnościami w uczeniu się. C 3 - Nabycie wiedzy z zakresu identyfikowania specyficznych trudności w uczeniu się. C 4 - Nabycie podstawowych umiejętności diagnozowania trudności w uczeniu się. C 5 – Poznanie podstaw prawnych pomocy dzieciom z trudnościami w uczeniu się. C 6 – Poznanie metod pracy z dzieckiem z trudnościami w uczeniu się. C 7 – Nabycie umiejętności właściwego doboru metod i form pracy z dzieckiem z trudnościami w uczeniu się i ich rodziną.											

<p style="text-align: center;">Treści merytoryczne przedmiotu</p>	<p>Wykład: Trudności w uczeniu się (niespecyficzne i specyficzne). Stan badań nad trudnościami w uczeniu się. Podstawy prawne. Etiologia i patomechanizm trudności w uczeniu się. Trudności w uczeniu się czytania i pisania. Terminologia. Definicje. Symptomy i ich dynamika. Częstość występowania. Diagnoza. Trudności w uczeniu się matematyki. Terminologia. Definicje. Symptomy i ich dynamika Częstość występowania. Diagnoza. Zasady i formy organizacji pomocy dzieciom z trudnościami w uczeniu się i ich rodzinom.</p> <p>Ćwiczenia: Metody pracy z uczniem z trudnościami w czytaniu i pisaniu (tradycyjne metody T. Danielewicz, A. Magnuskiej, A. Koźmińskiej oraz T. Gąsowkiej, Z. Pietrzak-Stępkowskiej, Metoda 18 struktur wyrazowych E. Kujawy, M. Kurzyny, ćwiczenia grafomotoryczne H. Tymichovej, program M. Frostig i D. Horne, program N. C. Kepharta, Metoda Dobrego Startu M. Bogdanowicz i inne). Metody pracy z uczniem z trudnościami w nauce matematyki (ćwiczenia pozwalające dziecku osiągnąć dojrzałość do uczenia się matematyki w warunkach szkolnych - dziecięce liczenie, uznawanie stałości ilości nieciągłych, wyznaczanie konsekwentnych serii, stałość długości, masy i objętości), metoda konstruowania gier dydaktycznych E. Gruszczyk-Kolczyńskiej, wykorzystanie gier i zabaw matematycznych i paramatematycznych w terapii dzieci z trudnościami w uczeniu się matematyki, gry i zabawy matematyczne, terapia ręki. Zajęcia zwiększające ogólną efektywność uczenia się (metoda G. Dennisona, zajęcia relaksacyjno-koncentrujące, samowiedza o stylach uczenia się, wykorzystanie technologii pomocowych, scenariusze zajęć rewalidacyjnych).</p>		
<p style="text-align: center;">Literatura podstawowa</p>	<p>Bogdanowicz M. (2003), Ćwiczenia grafomotoryczne według Hany Tymichowej. Bogdanowicz M. (2005), Ryzyko dysleksji. Problem i diagnozowanie. Bogdanowicz M. (2008), Model diagnozowania dysleksji rozwojowej. Dysleksja. Biuletyn Polskiego Towarzystwa Dysleksji, numer sygnałny, s. 7–12. Brudnik E., Moszyńska A., Owczarska B. (2000), Ja i mój uczeń pracujemy aktywnie. Przewodnik po metodach aktywizujących. Dąbrowska-Jabłońska I. (red.) (2010), Terapia dzieci i młodzieży. Metody i techniki pomocy psychopedagogicznej, Gruszczyk-Kolczyńska E. (2009), Zielińska E., Zajęcia dydaktyczno-wyrównawcze dla dzieci które rozpoczną naukę w szkole. Gruszczyk-Kolczyńska E. (2008), Dzieci ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się matematyki. Przyczyny, diagnoza, zajęcia korekcyjno – wyrównawcze. Gruszczyk-Kolczyńska E. (2014), Edukacja matematyczna w klasie I. Krasowicz-Kupis G. (red.) (2009), DIAGNOZA DYSLEKSJI – najważniejsze problemy. Małasiewicz M., (2006), ABY POLUBIĆ MATEMATYKĘ – Zestaw ćwiczeń terapeutycznych dla uczniów klas I–III szkoły podstawowej mających specyficzne trudności w uczeniu się matematyki. Odowska-Szlachcic B., Mierzejewska B., (2015), WZROK I SŁUCH – zmysły wiodące w uczeniu się w aspekcie integracji sensorycznej. Oszwa U. (2011), Wczesna diagnoza dziecięcych trudności w liczeniu. Wybrane zagadnienia. Oszwa U. (2005), Zaburzenia rozwoju umiejętności arytmetycznych. Problem diagnozy i terapii. Semadeni Z., Gruszczyk-Kolczyńska E., Treliński G. (2015), Matematyczna edukacja wczesnoszkolna Teoria i praktyka.</p>		
<p style="text-align: center;">Literatura uzupełniająca</p>	<p>Krasowicz-Kupis G. (2008), Psychologia dysleksji. Reclik R., Nowik J. (2002), Rachunek pamięciowy w młodszych klasach szkoły podstawowej. Reid G. (2005), Dysleksja. Reid G., Wearmouth J. (2008), Dysleksja . teoria i praktyka. Skorek E.M. (red.) (2010), Terapia pedagogiczna. Zagadnienia praktyczne i propozycje zajęć.</p>		
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
<p>Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi</p>	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
	Wykład	15	9

	Ćwiczenia / konwersatorium / seminarium	30	18
	Udział w innych formach kontaktu bezpośredniego	18	36
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	20	20
	Przygotowanie prac pisemnych		
	Przygotowanie do ćwiczeń	10	10
	Przygotowanie do egzaminu/kolokwium	20	20
	Wykonanie zadania praktycznego		
	Przygotowanie projektu /prezentacji		
	Inne	12	12
Ogólny bilans czasu pracy studenta		125	125
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		5	5
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI:	Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2019/2020		
Koordinator przedmiotu: Dr hab. Iwona Dąbrowska-Jabłońska	Zespół dydaktyczny: Dr hab. Iwona Dąbrowska-Jabłońska		